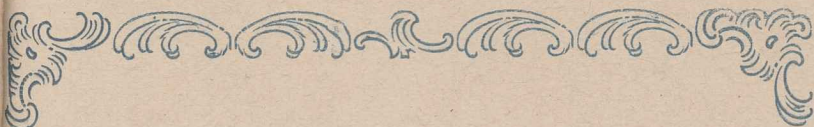

ΤΕΥΧΟΣ 56 ΑΘΗΝΑΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1924

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Ι ΔΡΑΧΜΗ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ 1ης ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΤΟΥ 'ΕΦΗΜΕΡΙΣ,

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΚΙΟΣΚΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

ΔΡ. 12 1/2

ΣΗΜ.— Εἰς τοὺς ἐγγεγραφομένους νέους συνδρομητὰς καὶ τοὺς
ἀναγεοῦντας τὴν συνδρομὴν των ἀποστέλλεται δωρεάν.

ΕΤΟΣ Α- ΑΡ. 56 ΑΘΗΝΑΙ 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1923

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Γραφεία ὁδὸς Κοραῆς ἀρ. 4

Στοιὰ «Ν. Αστέως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Διὰ τὰς Ἀθήνας Δρ. 70

Ἐπαρχίας „ 75

Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 20

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΛΑΓΚΕΙΣΙΣ ΤΩΝ ΣΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ. ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΡΙΘ.

1780
16-8-85
36032

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

Οδὸς Κораΐ ἀρ. 4 (Στοὰ «Ν. Αστωρ»).

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διαχειριστής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ

ΔΗΜ. ΔΑΛΔΑΣ (σελίδες Αθλητισμοῦ).

ΝΑΪΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ελλάδος

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑΣ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Τὸ ἔκτακτον τεύχος τοῦ «Θησαυροῦ» ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει ἐκυκλοφόρησε τὴν παραμονὴν τοῦ Αγ. Βασιλείου.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσιν αὐτὸ πρέπει νὰ ἐμβάσωσιν ἀπ' εὐθείας ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον ἐκ δραχμῶν 12,50 καὶ θὰ τὸ λάβωσι ἐπὶ συστάσει εἰς τὴν διεύθυνσίν των.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη διότι ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀποκτήσωσι τὸ τεύχος ὅλοι οἱ ἀναγνώσται μας εἰς τὴν ἀρχικὴν του τιμὴν καὶ οὐχὶ ὑπερτιμημένον ὡς γίνεται διὰ τὸ ἑβδομαδιαῖον εἰς τινὰ μέρη παρὰ τὰς διαμαρτυρίας μας καὶ τὰς τιμωρίας τῶν πρακτόρων. Προκειμένου δὲ ἄλλως τε νὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολὴν πρὸς ἐκείνους οἵτινες πωλοῦν τὸ τεύχος εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς δραχμῆς ἡλαττώσαμεν τὴν συνδρομὴν ὥστε οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἔστω καὶ ἑξάμηνον συνδρομὴν.

Τὸ πανηγυρικὸν τεύχος τοῦ «Θησαυροῦ» ἀποστέλλεται χρευστόδετον εἰς τοὺς συνδρομητὰς μας, τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν συνδρομὴν των καὶ τοὺς ἐγγραφομένους νέους τοιοῦτους ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Ἐπίσης καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσι ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τοῦ «Θησαυροῦ» ὅτι δύνανται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας, τόσον διὰ τὰ 52 τεύχη, τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅσον καὶ δι' ὠρισμένους ἀριθμοὺς αὐτῶν.

Ο ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΕΛΛΑΔΑ

(Υπό Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου)

« Ἀνοιξε, μάνα μας γλυκειά, τὴν ἀφθαρτὴ καρδιά σου,
Κι ἀγκάλιασέ τα τὰ πτωχὰ, τὰ μαυρὰ τὰ παιδιὰ σου.
Σφίξε μας, μάνα, σφίξε μας. Τυμνὰ, ξαρματωμένα,
Σὰν νᾶτανε κατὰδικα, σὰν νᾶταν νικημένα
Ἔρχονται μεσ' τὸν κόρπον σου. Δώσέ μας τὴν εἰρήνην
(σου)
Καὶ οὕτως πᾶσά μας πληγὴ μ' ἓνα θεοῦ φίλῃ σου.»

« Ἄλλο δὲν θέλομε οἱ πικροί. Θέλομ' ἔδω σιράσου.
Νὰ βλέπωμε τὰ δάκρυ σου κ' ἐμεῖς σ' τὰ βλέφαρά σου.
Καὶ νὰ τ' ἀκοῦμε ἐπάνω μας δλόβοστο νὰ στᾶζη.
Θέλομε μεσ' τὰ σπλάγχνα μας νὰ χώνεται, νὰ σφάζη,
Ἀέλομε τὴν ὁρφάνια σου, θέλομε νὰ μᾶς δέξη
Μαζὶ μ' ἐσένα συμφορὰ καὶ καταδίκη αἰώνια...
Δὲ θέλομε περίελα καὶ ξένου καταφρόνια...»

« Ἀμεροὶ χόνοι ἐπέρασαν !.. Ἀλήθεια, μάνα, ἀλήθεια.
Κι' ὅς τώρα δὲν ἠμπόρεσαν ἀπ' τὰ ἄχαρά μας στῆθι·
Ὅλη τὴν ἔρημ' μᾶς ψυχὴ νὰ καταπιοῦν, νὰ πνίξουν·
Οἱ λύκοι δὲν ἐπρόφθασαν τὸ αἷμα νὰ ρουφήξουν
Ὡς τὴ στεγνὴ σταλαματιά. Τὸ λαίμαργό τους στόμα
Ἐδείλανε βυζαίνοντας κι' ἄφησε μεσ' τὸ πτώμα
Παρατημένη μιὰ μικρὴ, μιὰ φλογερὴ ρανίδα
Μ, αὐτὴν ἐξήσαμε οἱ φτωχοί. Ὅλη μας τὴν ἐλπίδα
Μέσα σὲ τέτοιο φυλαχτὸ τὴν εἶχαμε θαμμένη,
Κ' ἐκεῖ τὴν ἀνατρέψαμε. Λαχταροποτισμένη
Ἐβλόστησε καὶ ἐθέριψε. Μέσα στὴν ἀγκαλιά σου
Αὐτὸν τὸν μόνον θνητὸν σου φέρουν τὰ παιδιὰ σου.»

Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Α. Ι. Καλογεροπούλου)

Ἐίμεθα ἄρκετοὶ οἱ κεκλημένοι διὰ
νὰ κόψωμεν τὴν βασιλοπτητὰ, καὶ
νὰ δοκιμάσωμεν τὴν τύχην. Ἄλλοι
στὰ χαρτιά διακινδυνεύοντες τὸ χρῆ-
μᾶ των, ἄλλοι στὴν ἀγάπῃ φλερτά-
ροντες, καὶ ὅλοι διὰ νὰ ἀπολαύσουν
τὰ σπιτικά γλυκίσματα, διὰ τὰ ὁποῖα
εἶνε ὀνομαστή ἢ οὐλοδόσποινα.

Ἐγὼ, ξαπλωμένος εἰς ἓνα ντιβά-
νι, ἀνέρεκτος, κοντὰ εἰς τὴν θερμῆ-
στρα, μακρὰν τῆς χαρτοπαικτικῆς
τραπέζης, εἶχα παραδοθῇ εἰς τὰ σύν-
νεφα τοῦ σιγάρου μου καὶ εἰς τὴν
φλυκτρίαν τοῦ φίλου μου.

— Δὲν θὰ παίξῃς χαρτιά ; Μοῦ
λέγει ὁ φίλος μου.

— Κατ' ἀρχὴν ποτὲ δὲν παίζω.
Προτιμῶ νὰ θαυμάζω τῆς ὥραις
κυρίες καὶ τῆς ὥραις εἰκόνες...

— Καὶ ἐγὼ δὲν παίζω, ἐπρόσθε-
σεν. Ἐγὼ ὄχι, κατ' ἀρχὴν, ἀλλὰ κα-
τόπιν ἐνὸς ἐπεισοδίου.

— Νὰ τὸ ἀκούσω λοιπόν, ἀφοῦ ὅ-
λοι οἱ ἄλλοι μᾶς ἄφησαν μόνους δ.ἂ
νὰ παίξουν.

Καὶ ἤρχισεν :

★ ★

— Δὲν θυμοῦμαι ψυχρότερη πα-
ραμονὴ πρωτοχρονιάς ἀπὸ τῆς χρονιάς
ἐκείνης. Τὸ χῶνι ὕφαινε χοροπηδών-
τας ἓνα ριγελὸν πέπλον ὁ ὁποῖος
περικάλυπτεν ὅλαντὴν τὴν πόλιν.

» Ἐπρεπε ἀπαραιτήτως νὰ συναν-
τήσω ἓνα παλαιὸν μου φίλον. Μόλις
ἄνοιξα τὴν ἐξώπορτα, ἐνεφανίσθη ἡ
κυρία του, νομίζουσα ἴσως ὅτι ἦτο ὁ
ἄνδρας τῆς.

»Μὲ ὠδήγησε στὴ σάλα, ἡ ὁποία
εἶχεν ὄψιν θερμωτηρίου. Κίτω χα-
λὰ Περσικά. Εἰς τὰ τραπέζια, ἄν-
θη. Εἰς τὰ παραθύρα παραπικρὰ μα-
ταβελουδένια. Εἰς τὸ μέσον μιὰ θεο-
μάστρα σκορατίζουσα φλογές.

»Εἰς τὸ πλευρόν μου ἐκάθησεν ἡ
κυρία μιὰ ὅπου τ' ἔπλεον χαριτωμένες
γυναῖκες ποὺ εἶχα συναντήσῃ στὴ
ζωή μου. Εἰς μίαν ἄκρην ἔπαιζαν κυ-
λιόμενα ἐπάνω στὸ δέσμα ἐνὸς ξά-
νου τὰ δύο παιδιὰ τῆς, δύο πανομοιό-
τυπα τῆς μητέρας, εἰς χάριν καὶ γλυ-
κύτητα.

»Ἡ ὥρα περνοῦσε καὶ δὲν ἐπέστρε-
φεν ὁ ἄνδρας τῆς.

— Τέτοια ὥρα καὶ νὰ εἶνε ἀκόμη
ἔξω... εἶπε στενοχωρημένη.

Ἦμην ἑτοιμος νὰ προβάλω εἰς
τὴν παραπονετικὴν παρατήρησίν της
μίαν ἀπὸ τὰς τετριμμένας ἐκείνης δι-
καιολογίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶνε πλή-
ρης πάντοτε ἡ πείρα τῶν ἐλαττωμα-
των μας, ὅταν ἐκείνη μ' ἐπρόλαβε.

— Καὶ τέτοια βραδυὰ.. παραμονὴ
τοῦ νέου ἔτους... Δὲν σᾶς φαίνεται
ἄτοπον ;

Μὲ βοηθοῦσαν τόσον πολὺ τὰ πα-
νιδιόρικα μάτια τῆς, μὲ ἐδαψιόνι-

ζε τόσον ἡ χαριτω μένη σχισμάδα ποῦ ἔκαινε τὰ χεῖλη της προκλητικὰ ποῦ ἐτόλμησα νὰ βεβαιώσω ὅτι δὲν μοῦ ἦτο καθόλου δυσάρεστος ἡ ἀργο πορία τοῦ συζύγου.

Ἀλλὰ προσεποιήθη ὅτι δὲν μὲ ἀκουσε καὶ ἐστράφη νὰ εἰπῇ εἰς τὸν ζωηρότερον ἀπὸ τοὺς δυὸ ἀγγέλους της νὰ προσέχῃ νὰ μὴ ἀναποδογυρίσῃ τὸ τραπέζι μὲ τὸ Γαπωνέζικο βάζο.

— Οἱ δυστυχισμένοι, οἱ φτωχοί, μὲ αὐτὸ τὸ χιόνι! μοῦ λέγει. Πῶς τοὺς λυπᾶται ἡ ψυχὴ μου. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν τόσοι ἄλλοι δυστυχισμένοι ποὺ δὲν φρίνουνται...

Ἐφιλοσοφῆσαμεν διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ ψυχικὴν ἀνισότητα, διὰ τὰ περᾶση ἡ ὥρα. Τὴν ἀρχικὴν ἀνυπομονήσαν διὰ τὴν καθυστέρησιν τοῦ συζύγου, διεδέχθη φανερά πλέον ἀνησυχία. Ἐσήκωσε τὰ χεῖρα ὑψηλὰ καὶ τὰ ἀφῆκεν εἰς ἓν ἐλαφρὸν ἀνακλάδισμα νὰ πλαισιώσουν τὰ ἄφθονα μαύρα μαλλιά της, ἐνῶ ἐπρόβαλε τὸ ἓνα πόδι καὶ ἤστραφεν εἰς τὴν φλόγα τῆς θερμάστρας τὸ στίλβον κομπὸν γοβάκι.

Τὴν εὐτυχισμένη ἄλλοτε, στὰ παιδικὰ μου χρόνια, ποῦ ἦταν ἡ πρωτοχρονιά. Τὴν χαρὰ ἐνοιώθα πλημμυροῦσε ὅλο τὸ σπῆτι ἀπὸ τὸ γέλιο, τὸ τραγοῦδι, τὴν ἀγάπην. Τώρα... χμ!

— Τώρα ἔχετε αὐτὰ τὰ ἀγγελάκια. Ἐχετε τὸν ἄνδρα σας, ἔχετε φίλους ἀφωσιωμένους.

— Ω, ὅταν εἶνε καλὸς ὁ πρῶτος, εἶνε περιττοὶ οἱ δεῦτεροι, εἶπε καὶ ἐκάρρωσε τὰ μάτια της εἰς μίαν εἰκόνα ἀπέναντί της. Ἐπειτα, νὰ σὰς εἰπῶ... Φιλία σήμερον δὲν ὑπάρχει... Μόνον συμφέρον.

— Δὲν συμφωνῶ καὶ νομίζω ὅτι δὲν εἶνε δύσκολον νὰ σὰς τὸ ἀποδείξω...

Δὲν εἶχα ἀποτελειώσῃ τὴν φρά-

σιν, ὅταν ἀνοίξε βιζίως ἡ θύρα καὶ διεγράφη μία μορφὴ ἐξημμένη. Ἦτο ὁ σύζυγος. Τὸ βῆμα του ἦτο ἀσταθές, τὰ μάτια του θολὰ. Ἐσηκώθη νὰ τοῦ σφίξω τὸ χέρι. Ἀλλ' ἐκείνος χωρὶς νὰ μὲ προσέξῃ, ἐρρίφθη εἰς τὸν λαιμὸν τῆς γυναικὸς του, ἡ ὁποία μηχανικῶς τοῦ ἀνταπέδωκε τὸν ἐναγκαλισμὸν. Ἦ θείσις μου ἦτο ἀρκετὰ δύσκολος. Ἀνέμενα ἐν τούτοις καρτερικῶς νὰ ἀνακοπῇ ἡ ὀρμητικὴ ἐφοδος τοῦ συζύγου, ὅτε αὐτὸς ἀποσπᾷ ἐν θαυμάσιον περιδέραιον ἀπὸ μαργαριτάρια ποῦ ἐκόσμησε τὸν ἀκόμη θαυμασιώτερον λαιμὸν, τῆς καὶ φεύγει, φεύγει, χωρὶς νὰ ρίξῃ ἓνα κἂν βλέμμα οὔτε σ' ἐμένα, οὔτε στὰ παιδιὰ του. Ὁ ἐναγκαλισμὸς ἐκεῖνος ἦτο μία αἰφνυδία ἐμπνευσις ἡ σκέδιον ὑπεξαρέσεως. Δὲν ἤξεύρω.

Εἶχε ἀσφαλῶς χάσει στὰ χορτιά, ὅ,τι καὶ ἂν εἶχε καὶ τώρα ἀφαιροῦσε τὸ πολῦτιμον κόσμημα τῆς γυναικὸς του, ποῦ ὁ ἴδιος τῆς εἶχε χαρίσῃ εἰς τοὺς γάμους των. Τὸν ἐφώναξε ἐνῶ ἔφευγε μὲ μίαν κραυγὴν ἱκετευτικὴν, ἀλλ' ἐκεῖνος, κοφὸς πρὸς τὴν ἐπὶ κλησὶν της, ἐν ἔβλεπε πρὸ αὐτοῦ: Τὰ χορτιά κυκλοφοροῦντα ἐπὶ τῆς πρᾶσινης τραπέζης.

Ἐκεῖνη ἀπέφυγε νὰ μὲ κυττάξῃ, ἐντροπιομένη διὰ λογαριασμὸν τοῦ συζύγου της. Ἐσεβάσθη τὴν θλίβεράν σιωπὴν της. Ἐπειτα ἀπὸ δλίγην ὥραν μοῦ ἔρρηξεν ἐν βλέμμα πλήρες πικρίας ἐν τῇ ὁποίᾳ εἰκονίζετο ἓνας ἠθικὸς θάνατος, — τοῦ συζύγου της — καὶ μίαν ἀνατολὴ ἐνδὸς νέου αἰσθήματος — ἡ πρὸς ἐμὲ συμπάθειά της.

— Δὲν ὑποφέρεται πλέον, μοῦ λέγει. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μοῦ ἀφῆρε τὴν ἡσυχίαν. Τώρα μοῦ ἀφαιρεῖ τὰ κοσμήματα. Αὔριον ποῖός ξεύρει ὥς ποῦ θὰ φθάσῃ. Ἄ, αὐτοὶ οἱ χα-

τοπαίεται! Δὲν συλλογίζονται τίποτε, μὰ τίποτε! Δὲν χάνουν μόνον στὰ χαρτιά. Χάνουν καὶ τὴν εὐτυχία τους.

— Λέλα, τῆς εἶπα, διὰ πρῶτην φοράν ἀποτετινόμενος πρὸς αὐτὴν τόσον οἰκειῶς. Θὰ εἶσαι δυστυχὴς ἂν ἀπογοητευθῇς. Ὑπάρχει. Μία βραδιὰ εἶνε αὕτη...

— Μία βραδιὰ μόνον; Ἀνεστῆκα καὶ ἐστράφη πρὸς τὰ παιδιὰ της, τῶν ὁποίων ἡ εὐθυμία εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ κατακόρυφον μὲ ἓνα κομικῶτατον καταγκιόζην ποῦ τοὺς εἶχε χαρίσῃ πρὸ δλίγου ἡ μαμά των.

Παρήλθεν ἀρκετὴ ὥρα, καθ' ἣν ἔδειξε ἐκεῖνη μίαν περιφρόνησιν διὰ τὸν σύζυγόν της, ἐγὼ δὲ ἓνα θερμὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν περιφρόνησίν της. Προχισεν ἔπειτα νὰ μοῦ διηγήται τὴν ὑποφέρει ἐξ αἰτίας τῆς χαρτοπαιξίας τοῦ συζύγου της. Καὶ κατέληξε:

— Νὰ ποῦ φέρει τὸ χαρτοπαίγνιον! Μὲ κάνει...

— Ποιὸ ὁμορφὴ, ποιὸ συμπληρωτικὴ, τὴν διέκοψα διὰ νὰ διαλύσω τὰ σύννεφα τῆς ὀργῆς της καὶ νὰ τὴν κάμω νὰ χαμογελάσῃ — ὦ, τὸ γέλιο της ἦτο πολὺ-πολὺ χαριτωμένον, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐπέπρωτο νὰ τὸ ἀπολαύσω, διότι εὐθύς μοῦ λέγει μὲ περισσότερον θυμὸν.

— Βέβαια! Σὰς τί σὰς μέλει. Ἐχετε ὄρεξι ν' ἀστείψετε. Δὲν λογαριάζετε ὅμως ὅτι αὐτὸ ἐδῶ τὸ σῶμα, ποῦ τὸ λέτε ὁμορφόν, κλίνει μὴ ψυχὴ ποῦ πονεῖ, ποῦ σπαράζει.

— Ω εἰπέ το ὅτι εἶσαι ἱκανὴ νὰ πονέσῃς...

— Καὶ τί σὰς ἐνδιαφέρει; Μήπως σεῖς ὥς τώρα μοῦ ἐδείξατε... Καὶ ἐσταμάτησε.

— Εμπρός! Εγὼ δὲν θὰ εἰπῶ τίποτε. ἀρκεῖ ὅτι σὲ ἀκούω.

Χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῶ, ἔπαιζα καὶ ἐγὼ ἐν εἶδος χαρτοπαιγνίου. Εἰς αὐτὸ διεκυβεύετο ἐν πάθος τοῦ συζύγου, μία ἀπιστία τῆς συζύγου καὶ ἐγὼ ἐν μέσῳ δύο πυρῶν — φιλίας πρὸς τὸν ἓνα, ἀγάπης πρὸς τὴν ἄλλην — ἐταλαντεύομην. Εὐνόησα ὅτι ἡ ἀντίστασις μου εἰς τὴν ἐπίθεσίν της, θὰ ἠῤῥανε τὸ πείσμα της. Ἀλλ' ὡς τε ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ἀπολέσαντος εἰς τὸ χαρτοπαιγνιον ὅλην του τὴν προίκα καὶ παίζοντος καὶ αὐτὰ τὰ νυμφικὰ δῶρα τῆς γυναικὸς του, ἦτο κατὰ τί ἀπαίσιον. Ἐλυπόμουν τὴν ὥραία γυναῖκα, ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἀξία τοιαύτης ἀτιμίας, ἐνῶ ἔξ ἐναντίας ἐκεῖνος δὲν μοῦ ἐφαίνετο καθόλου ἀξιολύπητος, ἀφοῦ ὁ ἴδιος παρεσκεύασε τὴν καταστροφή του.

— Θέλετε λοιπὸν νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια; ἔξηκολούθησε, προσηλωμένη τὸ βλέμμα της ἐπάνω εἰς τὴν χρυσὴν καρφίτσα τοῦ λαιμοδέτου μου — μὴ καρδιὰ ποῦ τὴν τρυποῦσε ἓνα βέλος δῶρον μίᾳ παλαιᾶς μου φίλης — Ἀν αὐτὸ ποῦ θὰ ἀκούσατε δὲν τὸ παραδεχθῆτε;

— Ἰσως θὰ διμαρτυρηθῇ ἡ καρδιὰ μου, ἂν εἶναι δυσάρεστο, τὰ χεῖλη μου ὅμως ποτέ.

— Λοιπὸν, αὕτη τὴν καρδιὰ τὴν ψευτοπληγωμένη ποῦ τὴν φέρετε στὸ λαιμό σας, πετάξτε τὴν, γιατί ἔχετε μπροστὴ σας μὴ ἄλλη καρδιὰ ἀληθινὴ, βαθεῖα πληγωμένη. Ἡ καρδιὰ αὕτη κλείει μέσα της ἓνα μῖσος καὶ μὴ ἀγάπην.

— Τὸ μῖσος τὸ ἐννοῶ ἀνῆκει εἰς τὸν ἄνδρα σας. Ἀλλὰ τὴν ἀγάπην...

— Όταν ξερχεται κατόπιν μίσους, είναι τόσο φλογερά, ώστε...

Καί μὴ ἔχουσι τὸ θάρρος νὰ εἰπῇ περισσότερα, ἐπιθύρῃς τὸ δόγμα μου. Τόσα ἔτη δὲν εἶχα κανὲν δείγμα προτιμήσεως. Εἰκὴν μάλιστα τὴν στιγμὴν ἤρχισε νὰ μὲ ἀγαπᾷ ἐκδικουμένη τὸν σύζυγόν της. Καὶ ἐκινήθη νὰ πέσῃ ἐπάνω μου, ὅταν ἔξαφνα ἀνοίγει ἡ θύρα πάλιν ἀπὸ τομα.

Ἦτο ὁ ἄνδρας τῆς, κατακόκκινος ἀσθμαίνων, σὰν μεθύσιμος. Τὰ φορέματά του λασιωμένα, τὸ καπέλλο του γυρμένο πρὸς τὰ ὀπίσω. Βυθίζει τὴν χεῖρα του εἰς τὴν τσέπη του καὶ ἐξάγει μίαν δέσμην χαρτονομισμάτων.

— Νὰ, τῆς λέγει γεμάτος χάριν, πάρε τὰ εἶναι κέρδη· τὸ νυφικό σου περιδέραιο, μοῦ ἔφερε τύχη. Εἶχα μείνῃ χωρὶς λεπτὰ καὶ τώρα σοῦ φέρνω χιλιάδες...

Καὶ ρίπτει εἰς τὰ γόνατά της τὰ χαρτονομίσματα μαζὶ μετὰ τὸ περιδέραιον. Εἰκὴν μὲ ὑπέροχον ἀπάθειαν, σηκώνεται καὶ μετὰ βάδισμα ὑπερήφανον, μετὰ μίαν ἀξιοπρεπὴ ἀποφασιστικὴν, πλησιάζει εἰς τὴν θερμάστραν καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀλλαλαγμῶν τῶν παιδιῶν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ μπαμπὰ των, ρίπτει τὰ χαρτονομίσματα εἰς τῆς φλόγες.

— Χρήματα διὰ τὰ ὅποια ὀλίγον ἔλειπε νὰ χαθῇ ἡ τιμὴ μιᾶς γυναι-

κς, μέσα στὴ φωτιά ἔχουν τὴ θέσιν τους.

Χάρις εἰς τὸ κόσμημα, ποὺ μετέτρεψε τὴν τύχην τοῦ συζύγου, ἔχασα μίαν γλυκυτάτην καλλονὴν. Ἀλλὰ τὸ μάθημα ἦτο σωτήριο. Ἐκτετεδασάμην· μοῦ ἔρχεται ὁ πειρασμός νὰ παίξω χαρτιά, βλέπω ἐμπρὸς μου σταχτιά στίγματα — τὰ ἀποτεφρωθέντα χαρτονομίσματα τῆς βροδιδᾶς ἐκείνης, τὰ ὅποια μαζὶ μετὰ τὸ αἶσθημα τῆς χαμένης ἀγάπης μου, ἐστροβίλιζαν αἱ φλόγες τῆς θερμάστρας...

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΛΟΣ.

Α. Ο. Δ. Ο.

— Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1924 ἔλα τὰ Γαλλικὰ ἐπιδατικά ἀεροπλάνα θὰ φέρουν ὑποχρεωτικῶς ἀνάλογα πρὸς τοὺς ἐπιβάτας των ἀλεξίπτωτα.

— Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ὑπὸ τῆς διασκεψέως ὄλων τῶν Γαλλικῶν ἀεροπορικῶν συνδικάτων, διότι παρετηρήθη, ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀεροπορικῶν καταστροφῶν οἱ ἐπιβάται θὰ ἤδυναντο νὰ σωθῶν, ἐὰν, ἐγκαταλείποντες τὸ καταπίπτον ἀεροπλάνον, ἐρρίπτοντο μετὰ ἐν ἀλεξίπτωτον εἰς τὸ κενόν.

— Καὶ τὰ τελευταῖα ἄλλως τε πειράματα ἀλεξίπτωτον εἰς λίαν ἐνθαρρυντικὰ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ

ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

53 Σταδίου 53

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΟΙ ΚΩΔΩΝΕΣ

Εφεύρεσις τῶν κωδῶνων.

τῶν κωδῶνων εφεύρεσις ἀποδίδεται κοινῶς εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, οἱ ὅποιοι τοὺς μεταχειρίζοντο διὰ νὰ ἀναγγέλλωσι τὰς ἐορὰς τοῦ Οσφίδος. Ἀλλὰ καὶ οἱ Κινεζοὶ μεταχειρίζοντο ἤδη τοὺς

κώδωνας ἀπὸ τοῦ ἔτους 2601 π. Χ. τὸ βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι οἱ κώδωνες εἶναι πανάρχαιοι. Κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρην Κλήμην, ὁ Ἀαρὼν εἶχε κρεμασμένον ἐπὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ στολῆς 370 κώδωνας, ἡμεῖς τοιοῦτους ὅσαι εἶναι καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ ἔτους, ἀλλὰ τοὺς μεταχειρίζονται ἐνίοτε εἰς τὰ ἱερὰ ἄμφοι ἢ τε ἀνατολικὴ καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι μεταχειρίζοντο μεγαλειτέρους κώδωνας ὅπως ἀναγγέλλωσι τὸ ἀνοιγμα τῶν ἀγορῶν· κώδων ἐξύπνισεν τὸ πρῶτον τοῦ δούλου, αἱ νεκρικαὶ πομπὴ καὶ ἤγοντο πρὸς τὸν ἥχον τοῦ κώδωνος· ἐπίσης δὲ ἐτήμεινον ὁ κώδων ὅταν ὠδηγεῖτο κατὰδικος εἰς τὸ μέρος τῆς θανατώσεως.

Εἰσαγωγή τῶν κωδῶνων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Οἱ κώδωνες εἰσήχθησαν εἰς τὰς

Ἐκκλησίας ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἀλλὰ τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐπεκράτησε μόνον ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου Νόλας Παυλίνου (400-461). Ὡς ἐκ τούτου οἱ κώδωνες ὠνομάσθησαν εἰς τὴν Δύσιν κατὰ πρῶτον Νολαί, ἀπὸ τῆς Νόλας, εἰς τὴν ἤτοι ἀρχιερεὺς ὁ Παυλίνος, καὶ ἀκολούθως καμπάναι, διότι κατεσκευάζοντο ἀπὸ χαλκὸν τῆς Καμπανίας.

Εἰς Ρώμην οἱ κώδωνες εἰσήχθησαν κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀρχιερέως Σαβινιανῶ (604—606) καὶ τότε πρῶτον ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ προσκαλῶνται διὰ κωδωνοκρουσίας οἱ πιστοὶ ὅπως μεταβαλῶσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὁγδόου αἰῶνος συνεθίξον ἤδη οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ νὰ σημαίνωσι νεκρικῶς τοὺς κώδωνας κατὰ τὸν θάνατον Χριστιανοῦ, μέγαν δὲ κατὰ τὸν ἑτατον αἰῶνα ἤρχισαν νὰ μεταχειρίζονται κώδωνας αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ανατολῆς. Τὸς πρώτους τοῦτον ἀπέστελλον οἱ Βυετοὶ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα· κατὰ τὸν Γ'.

Μέγεθος τῶν κωδῶνων

Κατ' ἀρχὰς οἱ κώδωνες ἦσαν μικροί, ἀλλὰ ἐραδύτερον ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωσι μεγαλειτέρους. Ἐν Κίτῳ οἱ κώδωνες ἔχουσι σχῆμα κυλινδρικόν, τὸ δὲ ῥόπτρον αὐτῶν οἱ Κινεζοὶ κατασκευάζουσιν ἀπὸ σιδηρόξυλον. Διὰ τοῦτο ὁ ἥχος τῶν κωδῶνων ἐν Κίτῳ εἶναι μὲν ἀσθενέστερος ἀλλὰ γλυκύτερος καὶ ἀρμονιώτερος ἢ ἐν Εὐρώπῃ. Καὶ εἰς τὰς Ἰν-

δίας υπάρχουν κώδωνες κρεμάμενοι παρά τὰς Παγόδας (Εκκλησίας), οὗτοι ὅμως δὲν ἔχουσι ρόπτρον ἀλλ' ἡχεῖται κτυπώμενοι ἔξωθεν διὰ ξέ-
ρατος ἐλάφου ἢ ξύλου.

Οἱ μεγαλείτεροι κώδωνες

Ο μέγιστος τῶν κωδώνων τοῦ κόσμου εὑρίσκεται ἐν Μόσχᾳ, καὶ ὀνομάζεται διὰ τοῦτο «βασιλεὺς τῶν κωδώνων». Κατεσκευάσθη τῇ 1736, ἔχει ὕψος 19 ποδῶν καὶ 3 δακτύλων, ὑποτίθεται ὅτι τὸ βάρος του εἶναι 250 τόννων (περίπου 200.000 ἀκάδων). Ἐχει ὅμως μέγα ρήγμα εἰς μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἡχήσῃ. Λέγεται ὅτι κατεσκευάσθη ἐκ μετάλλου περιέχοντος μεγάλην ποσότητα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, προσεσχεθεῖσαν ὑπὸ διαφόρων ὡς ἀνάθημα. Ἡ ἀξία αὐτοῦ ὑπολογίζεται εἰς 67.000 λίρας ἀγγλικᾶς (φρ. περίπου 1,675.000).

Ἄλλος μέγας κώδων τῆς Μόσχας ἔχει διάμετρον ἀνωτέραν τῶν δεκατριῶν ποδῶν, ἦτοι ἐμβαδὸν μεγάλου δωματίου καὶ βάρος κατὰ προσέγγισιν 120 τόννων.

Μέγας κώδων ὑπάρχει ἐν Ἰαπωνίᾳ κρεμάμενος εἰς τὸ κωδωνοστάσιον ἐνὸς ναοῦ ἐν τῇ μεγαλουπόλει Κιότῳ. Οὗτος ἔχει ὕψος ἀνώτερον τοῦ τῆς Μόσχας, ἦτοι 24 ποδῶν καὶ πάχος κατὰ τὸ χεῖλος τῆς στεφάνης 16 δακτύλων. Δὲν ἔχει πληκτρον, ἀλλὰ κρούεται ἔξωθεν διὰ ξύλου ἐμγόλου.

Ο μέγας κώδων τῆς μητροπόλεως τῆς Κολωνίας κατεσκευάσθη ἀπὸ γαλλικὰ τηλεβόλα, κυριευθέντα κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1870, φέρει δὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν· «Εἰμαι ὁ κώδων τοῦ Αὐ-

τοκράτορος καὶ ὕμνω τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ἰσταμαι ἐπὶ ἱερᾶς θέσεως καὶ δέομαι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ εὐημερίας τοῦ γερμανικοῦ κράτους». Ο κώδων οὗτος ἔχει βάρος 27.000 χιλιόγραμμων, μόνον δὲ τὸ ρόπτρον αὐτοῦ ζυγίζει 800 χιλιόγραμμα. Ἐχει ὕψος μέτρων 4.40 διάμετρον δὲ κατὰ τὸ βάθος μ. 3.90. Πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ ἐχρησιμοποιήθησαν 22 τηλεβόλα καὶ 5.000 χιλιόγραμματα κασιτέρου.

Ἄλλοι μεγάλοι κώδωνες εἶναι 8 τοῦ Πεκίνου, ζυγίζοντες ἕκαστος 53 τόννους· ὁ μέγας κώδων τοῦ Πόργου τῆς Οὐεστμινστέρας (Αγγλία) ἔχων βάρος 14 περίπου τόννων· ὁ ἐν Νεβογορόδ τῆς Ρωσίας, ζυγίζων 31 τόννους καὶ ὁ τοῦ Αγίου Στεφάνου ἐν Βιέννῃ ἔχων βάρος 17 τόννων.

Κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἐπίστευον ὅτι οἱ κώδωνες εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ἀπομακρύνωσι τὰ δαιμόνια, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεκράτει συνήθεια νὰ σημαίνωσι τοὺς κώδωνας τῶν ἐκκλησιῶν ὅταν ἀσθενὴς ἐψυχόρραγαι διὰ νὰ διώξωσι τὰ δαιμόνια, τὰ ὅποια ὑπετίθετο ὅτι ἴσταντο παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς, περιμένοντα ν' ἀρπάσωσι τὴν ψυχὴν του. Επίσης ἐνομίζετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ὅτι οἱ κώδωνες ἔχον τὴν δύναμιν νὰ προφυλάττωσι τὰς οἰκοδομὰς ἀπὸ ἀστραπᾶς καὶ καταιγίδας.

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

55 Γ' Σεπτεμβρίου Ἰσόγειον 55

Δέχεται 10—12 4—6 μ. μ.

Ὡραι αὐστηρῶς ὀρισμένας

Ἡ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Φ. Σκόκου)

Ομορφιὲς καὶ νειάτα!

Πρὸ καιροῦ, καθὼς ξεῦρετε, ὁ γάλλος ἱατρός Βορωνώφ εἶχε ξεστρωπώσει τὴν μέθοδον τῆς μεταμοσχεύσεως, γιὰ νὰ ξανα-
νοιώγῃ. λέει, καὶ νὰ ξαναλαμπικάρῃ τὰ γερασμένα σαρὰβαλα καὶ νὰ μεταμορφώγῃ τοὺς σαρακοφαγμένους γέροντας εἰς Φάουστ γεμάτους νεῦρα καὶ χυμοὺς! Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐφευρέσις τοῦ αὐτοῦ, βιομηχανικοποιηθεῖσα καὶ ἐφαρμοσθεῖσα εἰς τὸ νοήμον καινόν, θὰ τοῦ ἄφῃσιν πολλὰ κέρδη. Ἀλλῶς δὲν ἐξηγεῖται πῶς ἐσφύτρωσε τὴν εἰς τὸ μέσον κάποιος ἄλλος ἐξυπνος ἐπιχειρηματίας δόκτωρ συνάδελφός του Τσέγκο, ἀνὴρ ρηξικέλευθος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰσπανικῶν πύργων, ὁ ὅποιος ἀνεκάλυψε τὸ μυστήριον νὰ μεταμορφώγῃ μεφιστοφελικώτατα τὰ γεροντικά σαρὰβαλα εἰς εὐχύμους καὶ σφιγγηλοὺς Φάουστ, ἀλλὰ καὶ τὰς πλέον ἀσχήμους ἀντιπροσώπους τοῦ ὠραίου φύλου εἰς Λαίδας καὶ Φρόνας! Εὐγε του! Θερμά, παρακαλῶ, συγχαρητήρια. Τὸν πληροφορῶ ὅμως τὸν εὐφύεστατον ἐφευρέτην, ἂν σκοπεύῃ γὰρ συμπεριλάβῃ εἰς τὸ ἐμπορικοβιομηχανικόν του τουρνέ καὶ τὰς Αθήνας, ἅς μὴ λάθῃ τὸν κόπον. Διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ Αττιδὲς μας, ὅχι μόνον κατήγγησαν τὸ γῆρας ὀριστικῶς, μὴ ἐγνοοῦσαι νὰ κάμουν τὸν Μαλέαν τῶν τριάντα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀσχημίαν ἐξαπέστειλαν εἰς τὸν Διόβολον, εἰς τὸν ὅποιον καὶ ἀγήκει αὐτοδικαίως

ἄλλως τε! Δὲν θὰ εὕρῃ λοιπὸν πελάτιδας διὰ «μεταμοσχεύσεις», ἀναξυμώματα καὶ ξαναφρεσκαρίσματα. Ἐδῶ ὅλες εἶναι ἐμμορφωσὲς σωστὲς κουδέντες!

Κατάργησις ἀσχημίας

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Σύρον ἂν σκέπτεται νὰ ξεμυτίσῃ ὁ κ. Ορτέγκο, τὸν πληροφορῶ ὅτι θὰ χάσῃ ἄδικα τὸν κόπον του. Ἀς εἶναι βέβαιος ὅτι καὶ ἐκεῖ ἡ συμπαθητικὴ Συριανὲς μας ἐφρόντισαν πρὸ πολλοῦ νὰ καταργήσουν τὸ γῆρας καὶ τὴν ἀσχημίαν. Ἀς μάθῃ ὅτι, ἐδῶ καὶ χρόνια, κάποιος πονόφυκος πλούσιος Συριανὸς εἶχεν ἀφῆσαι ἓνα στρογγυλὸν κληροδότημα, ἐκ τῶν τόκων τοῦ ὁποίου νὰ ὑπαγδρεῖωνται δύο συμπολιτιδὲς του κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον στραπατσαρισμέναι ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ τὴν πολυκαιρίαν. Ἀηλαδὴ, ἔθετεν ὁ μακαρίτης ἓνα εἶδος διαγωνισμοῦ ἀσχημίας καὶ ρυτίδων. Περιττὸν νὰ βεβαιώσω μεθ' ὅρκου ὅτι ἡ δικήνῃ ἐκεῖνῃ ἔμεινε ἀνεκτέλεστος ἔκτοτε. Οὕτε μία Συριανὴ δὲν ἐβρέθηκε νὰ ἔχῃ τὰ ζητούμενα προσόντα. Μὰ ποῦ νὰ βρεθῇ, ἀφοῦ ἡ συριανὲς ὅλες κατήγγησαν ὡς ἐκ συνθήματος τὸ γῆρας καὶ τὴν δυσμορφίαν;

Κουλοχέρης κλέπτης

Εως τώρα υπήρχεν ἡ ἐσφαλμένη ιδέα διὰ τὴν ἑλπίδα μόνον οἱ ἄχαιρες δὲν συρροποιοῦν, δεδομένου ὅτι διὰ τὰ λαθροχειρήσῃ κανεὶς υποτίθεται ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ χεῖρας. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἀνέτραπη καὶ αὐτὴ ἡ πρόληψις. Ἡ ὁλονὲν ἐξελιττομένη καὶ ἐπιστημονικοποιομένη πρόδοσις τῆς συρροποιοῦσεως καθιστᾷ καὶ τοὺς ἄχαιρας ἀκόμα λαθροχέραις! Μὰς τὸ βεβαιώνει τὸ γεγονός ὅτι κάποιος κουλοχέρης ἐκλεψε σεβαστὸν ποσὸν καὶ «ᾤχετο ἀπὸ τῶν»! Τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον δὲν μὰς πληροφορεῖ ἂν συνελήφθη. Πολὺ ὅμως ἀμφιβάλλω. Ἐνὰς προδευτικὸς λωποδύτης ποὺ συρρώνει χωρὶς νὰ ἔχῃ χεῖρας, θὰ ἔχῃ ἐξάπαντος πόδια πολὺ γοργότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Χαιρετίζομεν χερμοσύτως τὴν μυστηριώδη αὐτὴν... χειρονομίαν τοῦ... ἄχαιρος!...

Συγχορδία φάλτσων

Δύο καθυστερημένοι ρομαντικοὶ νέοι, ἀνήκοῦντες ἐν βέβαιῃ εἰς τὴν αισθηματικὴν σχολὴν τοῦ Παράσχου, παρεξηγοῦντες καὶ τὸν ἑαυτὸν των καὶ τὴν σημερινὴν ψυχολογίαν τῶν γυναικῶν, ἀντὶ νὰ ἐκπαινεύσουν μὲ ἕνα οἰονόηποτε αὐτοκίνητον καὶ νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν μεταμεσονύκτιον ἐρωτικὴν κατάκτησιν, ἐπῆρχαν ἀνὰ χεῖρας κινῶντες ὁ εἰς μαγδολίνον ὁ ἄλλος, καὶ ἐνέσκηψαν σχεδὸν ὑπὸ τὰ παράθυρά μου δι' ἀφνειοδικατικῆς καντάδας. Ποία ἀφέλεια καὶ παρεξήγησις! Ἀν εἶναι, δι' ὄνομα τῆς Αφροδίτης, δυνατόν σήμερον νὰ ἐκπαινεθῇ μίαν γυναικίαν καρδίαν μὲ ἕνα τραγοῦδι ἔστω καὶ εἰς λαμινὸν ὅρε χωρὶς τοῦλάχιστον τὸ ἀκκοπανιμένο

καὶ τῆς λίρας.. τῆς ἀγγλικῆς ἐννοῶ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμα τοιαῦτα ἀποκοιμισμένα πλάσματα, φαντάζομαι ὅτι θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμπιστευθῶν τοὺς πηλμούς τῆς καρδίας των εἰς δύο Βερτέρους ἡλιθίους, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ τέλος πάντων ἀπεφάσισαν νὰ ἐξοφλήσουν τὰς ἐρωτικὰς των ὑποχρεώσεις μὲ μίαν νυκτιφῶν, δὲν ἐφρόντισαν τοῦλάχιστον νὰ ἐνσκήψουν μὲ τὰ μουσικὰ των ὄργανα καὶ πῶς κουρδισμένα.. Μὲ μίαν κιθάραν ξεκουρδιστὴν καὶ μὲ ἕνα μαγδολίνον συναχωμένα καὶ μὲ δύο λαρυγγας βραχνούς, ἐρωτικὴ ἐπιχείρησις δὲν γίνεται. Καὶ ἂν γίνεται μὲν ἢ ὅχι, αὐτὸ εἶναι ἰδιωτικὴ γωνυπότης. Ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ ἄλλοι γείτονες τί ἐχρωστούσασμεν, παρακαλῶ, νὰ ἐπιστηνωθῶμε ἀπὸ τὸν ὕπνον μας διὰ νὰ γινώμεν ἀκροαταὶ ἀκούσαιοι μὲς συγχορδία φάλτσων;

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

Ο εὐφύμως γνωστὸς ὁμογενὴς ἐκ Σμύρνης ἱατρός
ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΓΙΔΗΣ
ΣΥΦΙΛΙΑΔΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰδικῶς σπουδάζας ἐν Παρισίοις τὰ Αφροδίσια εἰς τὰ Νοσοκομεῖα St Louis, Necker, Lariboisiere, ἐφαρμόζει τὰς τελευταίας καὶ νεωτάτας μεθόδους τῆς ἐπιστήμης.

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του

21 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 21. ΑΘΗΝΑΙ
Πάροδος οδοῦ Πειραιῶς (παρὰ πλεύρως ὁδοῦ κλινικῆς Χαράμης)
Ὡραὶ ἐπισκέψεων

9—2 π. μ. καὶ 3—8 μ. μ

MAURICE LEBLANC

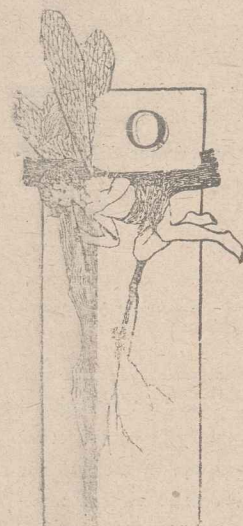
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

Η ΠΛΕΟΝ ΤΡΥΦΕΡΑ ΠΕΡ. ΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ
ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

Ἐνα ἱστορικὸ μυστικόν

Μπωτρελὲ ἐπῆρε ἀμέσως τὴν ἀπόφασίν του: θὰ ἐνεργούσε ἐντελῶς μόνος, διότι ἔκρινε πῶς ἔπρεπε ἐπικινδυνὸν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομίαν. Ἐκτός ὅπου δὲν εἶχε νὰ τῆς προσφῇ ἀρχετὴς ἐνδείξεις διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν

κατάθεσίν του, ἔφοδεῖτο τὴν συνήθη τῆς ἀργοπορίας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν τοιούτων ζητημάτων, ἡ ὁποία θὰ ἦταν δυνατόν νὰ ἀποδῇ καταστρεπτικὴ εἰς τὴν περίπτωση αὐτὴν, λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὡς ἀντίπαλον εἶχαν τὸν Λουπέν ὅστις ἦτο περίφημος διὰ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐνεργούσε.

Τὴν ἐπομένην, ἀπὸ τὰς ὀκτὼ τὸ πρωὶ ἐγκατέλειψε τὸ μικρὸ πανδοχεῖον εἰς τὸ

ἵπποτον διέμενε, καὶ μὲ τὴν βελίτζα τοῦ στό χεῖρ διευθύνθηκε πρὸς τὰ περίχωρα. Μόλις συνήντησε κἄποιον χαντάκι, κῶθηκε μέσα καὶ ἔσπευσε ν' ἀλλάξῃ τὰ χωριάτικα ρούχα ποῦ φορούσε καὶ νὰ ξαναφορέσῃ τὴν ἐνδυμασίαν ποῦ τὸν ἔκρινε νὰ μοιάζῃ σ' ἕνα νεκρὸν Ἀγγλο. Καὶ μὲ τὴν νέαν αὐτῆς μεταμφίεσιν παρουσιάσθη εἰς τὸν συμβολαιογράφον τοῦ Εγγυζόν, ποῦ ἦταν ἡ μεγαλύτερα κομόπολις τῆς περιφέρειας.

Διηγήθη πῶς τοῦ ἔχεσε πολὺ τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πῶς θὰ ἐπιθυμούσε πολὺ νὰ ἐγκατασταθῇ μὲ τοὺς γονεῖς του ἐν εὐρισκε κερμαίναν κατὰλληλον κατοικίαν. Ὁ συμβολαιογράφος τοῦ ὑπέδειξε δικήν του ἐκπύλιν. Ὁ Μπωτρελὲ ἀνέφερε τότε ὅτι τοῦ εἶχαν ὁμιλήσει καὶ γιὰ τὸν Πύργο τῆς Βελόνας τῆς ἐπαρχίας τῆς Κρέζ.

— Πράγματι ὑπάρχει καὶ ὁ Πύργος αὐτός, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀνήκει εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς πελάτας μου, ὁ ὁποῖος δὲν σκεπτεται νὰ τὸν πουλήσῃ.

— Ὡστε κατοικεῖ ἐντός αὐτοῦ;

— Ἐκατικοῦσε, ἢ μᾶλλον ὅχι αὐτός, ἀλλὰ ἡ μητέρα του. Ἐβρισκε ὅμως πῶς ἦταν υπερβολικὰ μαλαγχολικὸς καὶ γι' αὐτὸ ἐπειδὴ δὲν τῆς ἦταν εὐχάριςτος δὲν μένουν πλὴ ἐκεῖ ἀπὸ πέρυσι.

— Δὲν κατοικεῖ λοιπὸν κανεὶς αὐτὴν

τήν στιγμή εις τὸν πύργον ;

— Ναί κάποιος Ιταλός, εις τὸν ὁποῖον ὁ πελάτης μου τὸν ἐνοικίασεν γιὰ τὴν θερινὴν περίοδον, τὸν βαρῶνον Ανφρέδην.

— Α! τὸν βαρῶνον Ανφρέδην, ἕναν ἄνθρωπον νέον ἀκόμη, μᾶλλον σοβαρόν.

— Δὲν ἤμπορῶ τίποτε νὰ σὰς εἰπῶ, διότι δὲν τὸν γνωρίζω... Ο πελάτης μου συνεννοήθη ἀπ' εὐθείας μαζὺ του. Δὲν ἔκαμαν κανένα συμβόλαιον, ἀπλῶς μόνον μίαν ἐπιστολὴν ἀντήλλαξαν...

— Ἀλλὰ ἔκτοτε δὲν τὸν εἶδατε ποτέ ;

— Οχι, δὲν ξέξέρχεται ποτὲ ἀπὸ τὸν πύργον... μόνον μὲ τὸ αὐτοκίνητο καμμιά φορά, καὶ αὐτό, καθὼς ἄκουσα, ἀργὰ τὸ βράδυ. Τὰ φῶνια τοῦ σπιτιοῦ τὰ κάμει ἡ μαγειρίσσα, μιὰ γρηῃὰ ποὺ δὲν μιλεῖ σὲ κανέναν. Παράξενοι ἄνθρωποι!

— Τί νομίζετε, θὰ παρεδέχετο ὁ πελάτης σας νὰ πωλήσῃ τὸν πύργον ;

— Δὲν πιστεύω.

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τὸ ὄνομά του ;

— Λουδοβίκος Βαλμεράς, 34, ὁδὸς τοῦ Μόν-Ταμπῶρ.

Ο Μπωτρελέ ἔσπευσε νὰ πάρῃ τὸ ἐπόμενο τραῖνο ποὺ ἔφευγε γιὰ τὸ Παρίσι. Τὴν μεθεπομένην δέ, ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἀποτυχίες κατῳρῶσε, τέλος, νὰ συναντήσῃ τὸν Λουδοβίκο Βαλμεράς. Ἦταν ἕνας ἄνθρωπος τριακόνταετής, περίπου, μὲ φυσιογνωμίαν ἀνοιχτὴν καὶ εὐχάριστον. Ο Μπωτρελέ κρίνοντας πὼς ἦτο περιττὸ νὰ τοῦ κρύψῃ τὴν πραγματικὴν ἀφορμὴν τῆς ἐπισκέψεώς του, τοῦ διηγήθη περὶ τίνος ἐπρόκειτο καὶ τὰ διάφορα διαδήματά του.

— Ἐχω πολλὰ διδόμενα νὰ πιστεύω ὅτι ὁ πατέρας μου εἶναι κλεισμένος, εἰς τὸν πύργον τῆς Βελόνας μαζὶ μὲ ἄλλους αἰχμαλώτους ἀναμφιδόλως. Καὶ γι' αὐτὸ ἐρχομαι νὰ σὰς ἐρωτήσω τί γνωρίζετε περὶ

τοῦ ἐνοικιαστοῦ σας, τοῦ βαρῶνου Ανφρέδη.

— Μὰ ὅχι καὶ πολλὰ πράγματα. Ἐγνώρισα τὸν βαρῶνον τὸν περασμένον χειμῶνα εἰς τὸ Μόντε-Κάρλο. Ἐπειδὴ δὲ ἐλογάριαζε νὰ περάσῃ τὸ καλοκαίρι εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἔμαθε συγχρόνως ὅτι ἤμουν κάτοχος ἐνὸς πύργου, μοῦ ἔκαμε προτάσεις περὶ ἐνοικιάσεως.

— Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ἀκόμη νέος ;

— Ναί, μὲ ἔκφρασι πολὺ ἐνεργητικὴ, μᾶλλον ξανθός.

— Μὲ γενειάδα.

— Ἀκριβῶς, ἡ ὁποία μάλιστα καταλήγει σὲ δύο μύτες ποὺ πέφτουν ἐπάνω εἰς τὸ κολάρο του τὸ ὁποῖον κλείνει ἀπὸ πῶς ὅπως ἀκριβῶς τὰ κολάρα τῶν ἱερωμένων.

— Αὐτὸς εἶναι, ἀνεφώνησε ὁ Μπωτρελέ, καμμία ἀπολύτως ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει!

— Πῶς, Νομίζετε ;...

— Νομίζω, ἡ μᾶλλον εἶμαι βέβαιος, πὼς ὁ ἐνοικιαστής σας εἶναι ὁ Ἀρσὲν Λουπέν.

Τὸ γεγονός αὐτὸ διασκέδαζε πολὺ τὸν Βαλμεράς. Ἐγνώριζε ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ Λουπέν καὶ εἶχεν ἀκούσει νὰ γίνεταί λόγος διὰ τὸν ἀγῶνα του μὲ τὸν Μπωτρελέ. Καὶ τρίτονταξ τὰ χέρια του τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο :

— Θαυμάσια! εἶπε, ὁ πύργος μου θὰ ἀποκτήσῃ φήμην.

— Μόνον αὐτό ;

— Θὰ σὰς παρακαλέσω ἐντοῦτοις, ἐξηκολούθησεν ὁ Βαλμεράς, νὰ ἐνεργήσετε μὲ μεγάλην ἐπιφυλακτικότητα. Γιὰ σκεφθῆτε ἂν ὁ ἐνοικιαστής μου δὲν εἶναι πράγματι ὁ Λουπέν ὅπως νομίζετε.

Ο Μπωτρελέ ἐξέθεσε τὸ σχέδιόν του. Θὰ ἐπηγγαίνε μόνος του καὶ θὰ κατῳρῶνε

νὰ εἰσχωρήσῃ τὴν νύκτα εἰς τὸν κήπο...

Ο Βαλμεράς ὅμως τὸν διέκοψε.

— Μὴ νομίζετε πὼς θὰ σὰς εἶναι καὶ τόσον εὐκολον νὰ ὑπερπηδήσετε τὸ τεῖχος. Εἶναι πάρα πολὺ ὑψηλό. Ἀλλως καὶ ἂν τὸ κατορθώσετε, θὰ σὰς ὑποδεχθοῦν δύο πελώρια μαγδρόσκυλα ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν μητέρα μου καὶ τὰ ὁποῖα τὰ ἄφησα εἰς τὸν πύργον.

— Μπᾶ, μιὰ φόλα ἂν τοὺς ρίξω.

— Σὰς εὐχαριστῶ! Μὴ ξεχνάτε πὼς μοῦ ἀνήκουν. Ἀλλὰ, τέλος πάντων, ἂς ὑποθέσωμε ὅτι τοὺς ξεφεύγετε, τί θὰ κάμετε ἔπειτα ; Πῶς θὰ εἰσχωρήσετε εἰς τὸν πύργον ; Ἡ πόρτες εἶναι πολὺ στερεές, τὰ παράθυρα ὅλα εἶναι μὲ κάγκελα. Κι' ἔπειτα ποῖος θὰ σὰς ὁδηγήσῃ ; Ξεურτε ὅτι ὁ πύργος μου ἔχει ὀγδοήκοντα δωμάτια ;

— Ναί, ἀλλὰ γνωρίζω τὴν λεπτομέρεια ὅτι τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ὁ πατέρας μου ἔχει δύο παράθυρα καὶ βρίσκεται στὸ δεύτερον πάτωμα...

— Ναί γνωρίζω γιὰ πῶς τὸ δωμάτιον πρόκειται, ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνω πὼς μόνος σας θὰ κατορθώσετε νὰ τὸ εὑρετε. Ὑπάρχουν τρεῖς εἰσοδοὶ καὶ ἕνας ἀτελεύτητος ἀριθμὸς διαδρόμων. Ὅσο καὶ ἂν ἐπιχειρήσω νὰ σὰς ἐξηγήσω τὸν δρόμον ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσετε δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ἐπιτύχετε.

— Ἐλᾶτε τότε μαζὺ μου, εἶπε γελῶν ὁ Μπωτρελέ.

— Δυστυχῶς ἀδύνατον, ὑποσχέθηκα εἰς τὴν μητέρα μου νὰ πάω νὰ τὴν συνακτῶ.

Ο Μπωτρελέ ἐπέστρεψε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του καὶ ἤρchiε τὰς ἐτοιμασίας του. Ἀλλὰ περὶ τὸ ἑσπέρας ἐνῶ ἀκριβῶς ἐτοιμάζετο νὰ ξεκινήσῃ τὸν ἐξήγησε ὁ Βαλμεράς.

— Μὲ θέλετε πάντοτε : τὸν ἠρώτησε.

— Ἀκούτε λέει ;

— Δοιπὸν σὰς συνοδεύω. Μὲ διασκεδάζει πολὺ αὐτὴ ἡ περιπέτεια. Ἐχω μιὰ ἰδέαν πὼς δὲν θὰ θαραθοῦμε. Καὶ ἰδοὺ καὶ ἕνα δείγμα τῆς συμπεριφορᾶς μου.

Κι' ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μεγάλο κλειδὶ κατασκουριασμένο.

— Καὶ τὸ κλειδὶ αὐτὸ ἀνοίγει ;... ἠρώτησε ὁ Μπωτρελέ.

— Μιὰ μικρὴ πορτοῦλα ἐγκαταλείμενη ἀπὸ καιρὸ ποὺ θεώρησα περιττὸ οὔτε καὶ στὸν ἐνοικιαστή μου νὰ τὴν ὑποδείξω. Δίδει στὴν ἐξοχή, ἀκριβῶς στὴν ἄκρην τοῦ δάσους...

Ο Μπωτρελέ τὸν διέκοψε ἀπτότομα.

— Εντοῦτοις τὴν πόρτα αὐτὴ θὰ τὴν γνωρίζουν οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν οἰκίαν σας διότι ἀκριβῶς ἀπ' ἐκεῖ εἶδα νὰ ἐξαφανίζεται ὁ ἄνθρωπος ποὺ σὰς ἀνέφερα. Προβλέπω ὅτι ἡ ἐκστρατεία μας θὰ εἶναι ἐνδιαφέρουσα. Ἀλλὰ θὰ πιθευθοῦμε πιστεῦω ἀρκετὰ!

Δύο ἡμέρες ἀργότερα ἐφθανε εἰς τὸ Κροζάν ἕνα ἀμάξι αὐτογγάνων, τοῦ ὁποῖου ὁ ὁδηγός. ἔλαβε τὴν ἄδεια νὰ σταθμεύσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ χωριοῦ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ὁδηγόν, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Βαλμεράς, ἦσαν μέσα στὸ ἀμάξι τρεῖς νέοι ἀπησχολημένοι εἰς τὸ πλέξιμον καρεκλῶν. Ἦταν ὁ Μπωτρελέ καὶ δύο φίλοι του.

Ἐμειναν ἐκεῖ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες, ἀναμένοντες μιὰν εὐνοϊκὴν νύκτα καὶ περιδιαβάζοντες πότε ὁ ἕνας πότε ὁ ἄλλος γύρω ἀπὸ τὸν πύργον. Ο Μπωτρελέ κατῳρῶσε μιὰν ἡμέραν νὰ ἰδῇ τὴν μικρὴν πορτοῦλα. Ἦταν κατεσκευασμένη μέσα στοὺς βράχους καὶ σχεδὸν ἐκρύπτετο ἀπὸ τοὺς βράχους.

Τέλος τὴν τετάρτην νύκτα ὁ οὐρανὸς ἐκαλύφθη ἀπὸ σύνεφα καὶ ὁ Βαλμεράς ἀ-

πεφάσισε πώς θ' ἐξέδραμον εἰς ἀναγνώρισιν.

Καὶ οἱ τέσσαρες μαζὺ διέσχισαν τὸ δάσος. Ἐπειτα ὁ Μπωτρελέ ἐσύρθη χάμω εἰς τοὺς θάμνους καὶ ἀντισηκωνόμενος ὀλίγον ἐβόησε τὸ κλειδί εἰς τὴν κλειδαριά. Σιγὰ σιγὰ τὸ ἐγύρισε. Ἡ πόρτα ἄνοιξε χωρὶς τὸν παραμικρὸ κρότο καὶ εὐρέθη εἰς τὸ πύργο.

— Ἐκεῖ εἰσθε Μπωτρελέ; ἠρώτησε ὁ Βαλμεράς, περιμένετε με. Ἐσεῖς οἱ δύο φίλοι μου νὰ φυλάττετε ἐδῶ εἰς τὴν πόρτα μὴ τυχόν καὶ μὰς κόψουν τὴν διόδον. Ἐπῆλθε τὸν Μπωτρελέ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ αἱ δύο μαζὺ ἐδουλοθήσαν ἀγάμεσα ἀπὸ τὰ βένδρα. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην μιὰ ἀκτίνα τῆς σελήνης διέσχισε τὰ σύνεφα καὶ ἀντελήφθησαν τὸν πύργο μὲ τοὺς διαφόρους πυργίσκους πού τὸν περιέβαλον καὶ πού περιστοιχίζαν τὸν ὑψηλότερο πυργίσκο, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πύργος ὤφειλε ἀναμφιβόλως τὸ ὄνομά του. Τὰ παράθυρα ἦσαν κατασκότεινα. Κανένας κρότος ἀπολύτως δὲν ἀκούετο. Ὁ Βαλμεράς ἐπῆλθε ξαφνικὰ τὸ χέρι τοῦ φίλου του.

— Σιγὰ, μὴ μιλεῖτε.

— Τί συμβαίνει.

— Ἐκεῖ κάτω εἶναι τὰ σκυλιά... βλέπετε...

Ἐνα μούγκρισμα ἀκούσθηκε. Ὁ Βαλμεράς ἄφησε ν' ἀκουσθῇ ἕνα ὑπόκωφο σφύριγμα. Δύο καταλυνεὲς σιλουέττες ὤρμησαν καὶ μὲ δύο πηδήματα εὐρέθησαν στὰ πόδια τοῦ κυρίου τῶν.

— Σιγὰ, σιγὰ, μὴ κάμετε φασαρία, εἶπεν ὁ Βαλμεράς χαλδευόντας τὰ κεφάλια τῶν.

Καὶ ἀποτεϊνόμενος στὸν Μπωτρελέ.

— Τώρα εἶμαι ἡσυχος.

— Ξέρετε καλὰ τὸν δρόμο;

— Ναί, πλησιάζουμε τώρα πρὸς τὴν

βεράντα. Εἰς τὸ ἰσόγειο ὑπάρχει ἕνα παραθυρόφυλλο πού δὲν κλείνει καλὰ καὶ πού μπορεῖ εὐκολὰ ν' ἀνοιχθῇ ἀπ' ἐξω.

Καὶ πράγματι ὅταν ἐφθασαν μὲ τὴν πρώτη προσπάθεια τὸ παραθυρόφυλλο ἄνοιξε. Μὲ ἕνα διαμάντι πού εἶχε μαζὺ του ὁ Βαλμεράς ἔκοψε ἕνα τζάμι. Ἐχωσε τὸ χέρι του καὶ τράβηξε τὸν σύρτη. Ὁ ἕνας δὲ κατόπιν τοῦ ἄλλου εἰσεχώρησαν στὸν πύργο.

— Γρησεθε, Μπωτρελέ;

— Ναί, ναί.

— Μὰ τί κάμετε;... Τί ἔχετε;

— Φοβοῦμαι...

— Φοβεῖσθε;

— Ναί, ὡμολόγησεν ὁ Μπωτρελέ μὲ ἀθωότητα.... δὲν τὸ θέλω.... ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐπιβληθῶ στὸν ἑαυτὸ μου.... Δὲν ξέρω, αὐτὴ ἡ σιγή.... μὲ συγκινεῖ.... κι' ἔπειτα ἀπ' ὅτου ἔφαγα τὴν μαχαίριά δὲν αἰσθάνομαι ἀπολύτως κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου.... Θὰ μοῦ περάσῃ ὅμως, δὲν εἶναι τίποτε, εἶμαι καλύτερα.

Σὲ λίγο πράγματι συνήλθε καὶ ὁ Βαλμεράς τὸν παρέσυρε ἔξω τοῦ δωματίου. Ἠκολούθησαν φιλαφῶντας ἕναν διάδρομο, καὶ τόσο σιγὰ καὶ τόσο προσεκτικὰ ὥστε καταντοῦσε ὁ ἕνας νὰ μὴ ἀντιληφθῇ τὴν παρουσία τοῦ ἄλλου.

Ἐνα ἀμυδρὸ φῶς ἐφαίνετο ἰνταύτοις νὰ φωτίζῃ τὸν διάδρομο τὸν ὁποῖον ἠκολούθουν. Ὁ Βαλμεράς ἔφθασεν στὸ τέλος αὐτοῦ ἔσκυψε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὴν σκιά καὶ εἶδε πὺς ἕνα μικρὸ κανδύλι τὴν ἐφώτιζε τεποθετημένο σ' ἕνα τραπέζι πῶς ἀπὸ μιὰ γλάστρα.

— Σταθῆτε! ἐπιθύρισε ὁ Βαλμεράς.

Ἐκεῖ πλησίον ἦσαν ἕνας ἄνθρωπος ἔρθιος μὲ ἕνα ἔπλο εἰς τὰ χέρια.

Νὰ τοὺς εἶχε ἄραγε ἴδῃ; Ἰσως γιὰ τὴν ἀπάνη νὰ κυττάζῃ ἀνῆσυχος τριγύρω του.

Ὁ Μπωτρελέ ἔσπευσε νὰ πᾶσιν κάτω γιὰ τιστὸς καὶ νὰ μείνῃ ἀκίνητος.

Ἐντὸς ὀλίγου ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἡσυχία πού ἐδασίλευε καθ' ἑαυτὴν φαίνεται τὸν ἄνθρωπον, διότι δὲν ἔργησε νὰ λάβῃ πάλιν τὴν συνήθη του στάσιν. Ἐξακολουθοῦσε ὅμως νὰ κυττάζῃ πρὸς τὸ μέρος τῶν.

Στιγμὲς φοβερὰς ἀνησυχίας ἐπηκολούθησαν. Μιὰ ἀκτίνα τῆς σελήνης περνοῦσε ἀπὸ ἕνα παράθυρο πὺς βρισκόταν ὑψηλὰ ἐπὶ τὸ τοίχο. Καὶ αἰφνης ὁ Μπωτρελέ ἀντελήφθη ὅτι ἡ ἀκτίνα αὐτὴ ἐπροχωροῦσε ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ὅτι δὲν θ' ἀργοῦσε νὰ τὸν φωτίσῃ κατ' ὀλοκληρίαν. Κῶ τότε ἄλλο τι, ἦσαν χαμένοι.

Κρῶς ἰδρὼς τὸν περιέδρεχε. Ἡ ἀγωνία του ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθη νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν... Ἀλλὰ ἀνθυμωμένος αἰφνης τὸν Βαλμεράς, προσεπάθησε νὰ ἴδῃ πὺς εὐρί-

σκεται, καὶ τὸν εἶδε, ἢ μᾶλλον τὸν ἀντελήφθη νὰ σύρεται σιγὰ σιγὰ πρὸς τὸ μέρος τοῦ φύλακος. Ἡδὲ εἶχε φθάσει ὀλίγα βήματα μακρὰν ἀπ' αὐτόν.

Τί θὰ ἔκαμε; Δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ περάσῃ; Θὰ πῆγαινε λοιπὸν μόνος πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ φυλακισμένου; Ὁ Μπωτρελέ δὲν τὸν ἐβλεπε πιά καὶ εἶχε τὴν ἐντύπωσιν πὺς κατ' ἐπρόκειτο νὰ συντελεσθῇ, κατὰ πὺς ἡ γαλήνη τῆς νυκτὸς τὸ ἔκαμε νὰ φαίνεται ἀκόμη πλέον μυστηριώδες.

Καὶ αἰφνης μιὰ σκιά ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ φύλακος, τὸ κανδύλι σβένει, ἀκούετο ὁ θόρυβος μιᾶς πάλης... Ὁ Μπωτρελέ σπεύδει εἰς βοήθειαν. Τὰ δύο σώματα ἐκυλιντο χάμω. Ἡβόησε νὰ ἐπεμβῇ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α.ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Τηλέφ. 40-74 ΑΘΗΝΑΙ

Συνεργασία κυρίας Ε. Α. ΚΑΜΠΑ ἱατροῦ Γυναικολόγου.

Ακτινοσκόπησεις, Ακτινοθεραπείαι, Ακτινογραφίαι,

Μηχανοθεραπείαι, Διαγνωστικὴ, Χρόνια νοσήματα

Θεραπεύονται ἀνευ φαρμάκων εἰμὴ δι' ἰδιαίτερας ὅπως μηχανικῆς μεθόδου, ἀνωδύνου καὶ ἀνακουφιστικῆς, πλεῖστα ὅσα χρόνια νοσήματα δυσίατα ἢ καὶ ἀνίατα μέχρι σήμερον θεωρούμενα ἦτοι

Ρευματισμοί, Ισχυαλγίαι, Στομάχικα, δυσκοιλιότητες, Προστατίτις, Φαρμίας, Αυνπνία, Αιμωμία, Ἐξηνητλημένοι ὁργανισμοί, Παράλυσεις, Συρίγγια, Αιτονα ἔλκη, Πολυσαρκία, Αἱμορροΐδες καὶ. Προλαμβάνεται καὶ σηματοποιεῖται βελτιώνεται ἡ Ἀρτηριοσκλήρωσις

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τοκετοί, Στειρώσεις, Μητρίτιδες, Χρόνιοι κατάρροι, Συρίγγια, Κυτίτιδες καὶ.

Δι. ἰδιαίτερας μεθόδου μὲ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

Η ΑΝΕΜΩΝΗ

Ἀπ' τὰ λουλούδια ὅπου ἀνθίζουν
μέσ' ἔς τὸ χειμῶνα, μέσ' ἔς τὸ βοριᾶ
καὶ κάπου—κάπου, θαρρεῖς, θυμίζουν
τὴν ἀνθισμένη καλοκαιριά.

Ὅλα μ' ἀρέσει νὰ τὰ μαζεύω,
ὅλα μ' ἀρέσουν, μὰ πὺς πολὺ
τὴν Ἀνεμῶνι ἐγὼ λατρεύω,
τὴν Ἀνεμῶνι τὴν ἴτροπαλή.

Βαθιά ἔς τὸν κάμπο χλωμὴ προβάλλει
μὲ χειμωνιάτικη φορεσιά,
μὲ χειμωνιάτικα μύρια κάλλη
χρυσολουσμένα μέσ' ἔς τὴ δροσιά.

Ἔχει τὰ φύλλα τῆς μετρημένα
κι' ὅταν ὁ ἄνεμος τὰ κινῇ
μὲ τὰ φτερά του τὰ παγωμένα
γέρνει ἔς τὸν ἄνεμο ταπεινή.

Προχθὲς μοῦ εἶπε, καὶ τὴν πιστεύω,
ἡ μόνη ἀγάπη μου ἡ ξανθή :
—Τὴν Ἀνεμῶνι ἐγὼ λατρεύω
ἴπου μέσ' ἔς τὸ κρύο πάντοτ' ἀνθεῖ.

Καὶ μιά Ἀνεμῶνι εὐθὺς θεοῖζει,
γιὰ μιὰ στιγμοῦλα χαμογελά,
χαριτωμένη μ' αὐτὴν στολίζει
στήθη κατὰλευκα κι' ἀπαλά.

Καὶ ἀπὸ τότε—ὦ ! τί χαρά μου !
μ' ἀρέσουν τᾶνθι τῆς πὺς πολὺ,
καὶ τὴν λατρεύω μὲ τὴν καρδιά μου
τὴν Ἀνεμῶνι τὴν ἴτροπαλή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΦΙΛΑΤΕΛΙΣΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΛΛΩΝ

Αἱ Δανικαὶ Ἀντίλλαι ἀποτελοῦνται ἀπὸ τρεῖς νήσους, τὴν νήσον τοῦ Σταυροῦ, τὴν νήσον τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου καὶ τὴν νήσον τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ, εὐρισκομένας εἰς τὸ σύμπλεγμα τῶν νήσων Βιέρς, ἀνατολικῶς τῆς νήσου Πόρτε Ρίκο.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1918 ἀνῆκον εἰς τὴν Δανίαν. Ἐκτοτε δὲ περιήλθον εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς αἱ ὁποῖαι τὰς ἡγόρασαν.

Ἡ μεγαλειτέρα πόλις εἶναι ὁ Ἀγιος Θωμᾶς (10.000 κάτοικοι) ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου νήσου.

Τὸ πρῶτον γραμματόσημον ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος 1855, ἦτο δὲ ἀξίας 3 σέντς, χρώματος ἐρυθροφαίου. Φέρει ὡς εἰκόνα τὰ Δανικὰ ἔθνησημα. Ἡ σημερινή του ἀξία ἀνέρχεται εἰς τὰ 150 γαλλικὰ φράγκα. Ἀργότερον κατὰ τὸ 1871 ἐξεδόθησαν ἕτερα δύο, τοῦ αὐτοῦ τύπου, ἀξίας 3 σέντς ἰνδοκίρκινον καὶ 4 σέντς μπλέ,

Τὸ 1875 ἐξεδόθη μία σειρά, ὁμοία μὲ τὴν κυκλοφοροῦσαν εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἀποτελουμένη ἀπὸ 9 ἀξίας, τῶν 1, 3, 4, 8, 6, 7, 10, 12, 14 καὶ 50 σέντς.

Δύο γραμματόσημα τῆς σειρᾶς ταύτης ἐπεσφραγίσθησαν κατὰ τὸ 1887, διὰ νέας ἀξίας, εἶναι δὲ ταῦτα τῶν 7 σέντς, τὸ ὁποῖον ἐπεσφραγίσθη διὰ τῆς ἀξίας τοῦ 1 σέντς καὶ τῶν 50 τὸ ὁποῖον ἐπεσφραγίσθη διὰ τῆς ἀξίας τῶν 10 σέντς.

Τὸ 1900, μία νέα σειρά ἤλθεν εἰς κυκλοφορίαν ἀποτελουμένη ἀπὸ 4 ἀξίας, τῶν 1, 2, 5 καὶ 8 σέντς.

Τὸ 1902 ἐπεσφραγίσθησαν μερικὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς τοῦ 1873, διὰ τῆς ἀξίας τῶν 2 καὶ 8 σέντς.

Μετὰ τὴν ἀλλαγὴν, κατὰ τὸ ἔτος 1905, τῆς νομισματικῆς μονάδος, ἡ ὁποία ἀπὸ Δολλάριον μετεβλήθη εἰς φράγκον μὲ ὑποδιαίρεσιν εἰς 100 μπίτ, 3 γραμματόσημα τῆς σειρᾶς τοῦ 1873, τῶν 4, 5 καὶ 8 σέντς ἐπεσφραγίσθησαν διὰ τῆς ἀξίας τῶν 5 μπίτ καὶ τοῦ ἔτους 1905. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξεδόθη μία νέα σειρά μὲ τὴν εἰκόνα (σιλουέτταν) τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ τοῦ IX, ἀποτελουμένη ἀπὸ 9 ἀξίας, τῶν 5, 10, 20, 25, 40 καὶ 50 μπίτ, 1, 2 καὶ 5 φράγκων.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ τοῦ IX καὶ τῆς ἀνόδου εἰς τὸν θρόνον, τοῦ υἱοῦ του Φριδερίκου τοῦ VIII, ἐξεδόθη μία σειρά μὲ τὴν εἰκόνα του, ἀποτελουμένη ἀπὸ 8 ἀξίας, τῶν 5, 10, 15, 20, 25, 30 καὶ 40 μπίτ.

Ἡ σειρά αὕτη, ἐκυκλοφόρησε μέχρι τοῦ 1915, ὅποτε ἀντεκατεστάθη διὰ νέας τοιαύτης, μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ νέου Βασιλέως τῆς Δανίας, Χριστιανοῦ τοῦ X, ἀνελθόντος εἰς τὸν θρόνον τὴν 15ην Μαΐου 1912. Τὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς ταύτης εἶναι τῶν αὐτῶν ἀξιῶν μὲ τῆς προηγουμένης, ἐκυκλοφόρησαν δὲ μέχρι τοῦ 1917.

Μετὰ τὸ ἔτος 1917, αἱ Δανικαὶ

Αντ'όλαι γενόμεναι Αμερικανική ἐπαρχία, χρησιμοποιοῦν τὰ γραμματὸσημα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Συρία. Πρό τιος ἐκυκλοφόρησε μία σειρά γραμματῶσεων, ἀποτελουμένη ἀπὸ 6 γραμματῶσεων τῆς Γαλλίας τῶν ἐτῶν 1900-21, ἐπε-

σφραγισθέντα διὰ τῶν λέξεων «Συρία-Μέγας Λίβανος» καὶ τῆς νέας αὐτῶν ἑξέως εἰς Σ. ριχὰ πῆτρα.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ

ΣΗΜ. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορῶσαν μὲν οὐ ἄς φιλατελιστικὰς σελίδας ἀπευθυντέον κ. Κ. Αγγέλου, Γραφεῖα «Θησαυροί».

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ο Πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Κούλιτζ ἐδέχθη τὴν τροπαρελθοῦσαν ἐβδομάδα μὲν ἐπιτροπὴν τοῦ Αμερικανικοῦ Γυναικείου Κόμματος, ἡ ὁποία τοῦ ἐξήγησε τὴν γυναικὸν τοῦ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου ἀναγνώρισιν «ἴσων δικαιωμάτων» εἰς γυναῖκας καὶ ἄνδρας.

Ο κ. Κούλιτζ ἐράνη ἐποτικῶτα-τος, δεχθεὶς ἑὺμενῶς τὴν αἴτησιν καὶ ὑποσχεθεὶς κάθε ὑποστήριξιν. Ἀλλως τε, ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα, ὅτι τὸ Κογκρέσσον δὲν θὰ ἀρνηθῇ νὰ ψηφίσῃ τὰ σχετικὰ νομοθετήματα.

Εἰς ἄλλου εἰς τὴν Ν. Υόρκην ἐν συνελεύσει ὅλων τῶν γυναικείων συλλόγων τῆς Αμερικῆς, συνεζήθη πρὸ δεκαημέρου ἡ ἔδρσις τῆς πρώτης γυναικείας Τραμέζης.

Θὰ ἀντιμάτῃ «Ἑθνικὴ ἱράπεζα τῶν Ἡν. Πολ. διὰ γυναῖκα» καὶ σκοπὸν θὰ ἔχῃ τὴν διευκόλυνσιν τῶν χρηματικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ γυναικῶν.

Εν τῷ μεταξύ, ἡ ἐκδοθεῖσα ἐπίσημος στατιστικὴ τοῦ Αμερικανικοῦ

Κράτους ἀποκαλύπτει, ὅτι ἡ ἐτησίαν ἐν Ἡν. Πολιτείας κατανάλωσις πούδρας, αλοιφῶν καλλωνῆς, ψιμυθίων κτλ. ἀνέρχεται εἰς 750 ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Ἀναλογοῦν δηλ. 15 δολλάρια εἰς κάθε ἀπόγονον τῆς Εὔας ἐν Αμερικῇ.

Εἰ πλέον δαπνῶνται ἐτησίως 145 ἑκατομ. δολλαρίων διὰ οἰκονομίας πολυτελείας καὶ 63 ἑκατομμύρια δι' ἀρώματα, τὰ ὁποία ὡς γνωστόν, εἶναι προσωρισμένα διὰ γυναικείαν χρῆσιν.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΝ

ΟΔΟΝΤΟΨΑΤΡΕΙΟΝ

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΟΥ

55 Γ' Σεπτεμβρίου (Ισόγειον) 55

Εργασία ἡγγυημένη

ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

Οἱ Ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες

Α'. ἡμέρα Κυριακὴ 6 Ιανουαρίου

Ποχισαν ἀπὸ τῆς 6ης Ιανουαρίου οἱ ἐπίσημοι ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες διὰ τὸ τὸ πρωτάθλημα τοῦ 1924 οἱ κα' ἔτος ὁργανοίμενοι ὑπὸ τῆς Ποδοσφαιρικῆς Ἐνώσεως Ἑλλάδος.

Καίτοι ἐφέτος διὰ τὴν τυχὲν ἐραν διεκπεμῶσιν τῶν παιγιδίων ἡ Ἑνωσις διέθεσεν γήπεδα εἰς ἑκαστον τῶν ὁποίων ἀγωνίζονται κατὰ Κυριακὴν 2 ὁμάδες καὶ τῶν μετερχομένων τῶν ἀγῶνων, 8 ἐν ὅλῳ, ἡ λίξις τῶν παιγιδίων μόλις θέλει κηρύξῃ τὴν 27ην Απριλίου καὶ τὸ τοῦ διότι ἐφέτος δὲν τελοῖνται προκριματικοὶ ἀγῶνες, ἀλλὰ οἱ αἱ μετέχουσαι ὁμάδες θ' ἀγωνισθῶσιν δις πρὸς ἀλλήλας. Ἡ εἰς 3 ἐν τέλει διάφορα εἰς διαστάσεις καὶ ἐδαφικὴν ὁμαλότητα γήπεδα διεξαγωγῇ τῶν ἀγῶνων παρορσιάζει ἀτυχῶς μετὰ μείον ἐκτιμήματα καὶ τὴν ἀνάπαλιν μετοξὺ τῶν ἀγωνιζομένων ὁμάδων. Οὐλοσδήποτε εὐόμεθα ὁμαλὸν καὶ εἰρηκὸν τὸ τέλος τῶν παιγιδίων.

Αἱ μετέχουσαι εἰς τὴν α' κατηγορίαν ποδοσφ. ὁμάδες εἶνε αἱ ἑξῆς: «Ποδοσφ. καὶ ἀθλητ. Σύλλογος Πειραιῶς», «Παναθηναϊκὸς», «Πανιώνιος», «Απόλλωνος», «Αθηναϊκὸς», «Φιλάθλων Πειραιῶς» «Γουδὴ» καὶ «Νεάπολις» Πειραιῶς.

Τρεῖς μέχρι τοῦδε συναντήσεις ἐγένοντο τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων ἔχουσιν οὕτω:

«Πανιώνιος-Αθηναϊκὸς» ἐνίκησεν ὁ Πανιώνιος μὲ τέρματα 7—1 (γήπεδον Ν. Φαλήρου).

«Πανοθηναϊκὸς Ποδοσφ. καὶ ἀθλητ. Σύλλογος Πειραιῶς» ἐνίκησεν ὁ Παναθηναϊκὸς μὲ τέρματα 2—0 (γήπεδον Παναθην.).

«Απόλλων Νεάπολις» ἐνίκησεν ὁ Απόλλων μὲ τέρματα 6—0 (γήπεδον Γουδῆ).

Β' ἡμέρα Τρίτη 8 Ιανουαρίου

«Παναθηναϊκὸς-Γουδὴ» ἐνίκησεν ὁ Παναθηναϊκὸς μὲ τέρματα 10—0 (γήπεδον Ν. Φαλήρου).

«Πειραικὸς Νεάπολις» ἐνίκησεν ὁ Πειραικὸς (γήπεδον Γουδῆ).

«Πανιώνιος-Φιλάθλοι» ἐνίκησαν οἱ Φιλάθλοι 1—0 (γήπεδον Παναθην.).

Γ' ἡμέρα Κυριακὴ 13 Ιανουαρίου

«Ποδοσφ. Πειραιῶς-Απόλλων» ἐνίκησαν οἱ πρῶτοι τῆς ὁμάδος τοῦ Απόλλωνος ἀποχωρησάσης εἰς τὸ β' ἡμίχρον λόγῳ διαφωνίας πρὸς τὸν διαιτητήν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἀποχωρήσεως εἶε 2 τέ μ. ὁ Πειραικὸς καὶ ὁ Απόλλων (γήπεδον Ν. Φαλήρου).

«Φιλάθλοι-Νεάπολις» ἐνίκησαν οἱ πρῶτοι (γήπεδον Παναθην.).

«Παναθηναϊκὸς-Αθηναϊκὸς» ἐνί-

κησεν ὁ Ἀθηναῖκος 3—2 (γῆπεδον Γουδῆ).

Εκ τῶν ἄνω 9 παιγνιδίων τὰ 3 ἐπαρουσίασαν τὰ μᾶλλον ἀπροσδόκητα καὶ ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα καὶ εἶναι: 1) Ἡ ἡττα τῆς Πειραικῆς οἰάδος (πρωταθλητρίας τοῦ 1923) ὑπὸ τοῦ Παναθηναικοῦ. 2) Ἡ ἡττα τῆς ομάδος τοῦ Πανιωνίου ὑπὸ τῆς ομάδος Φιλάθλων Πειραιῶς. 3) Ἡ ἡττα τοῦ Παναθηναικοῦ ὑπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς ομάδος.

Ἀσχετῶς πρὸς ταῦτα καὶ ἡ ἀποχώρησις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκ τοῦ ἁ ὤνος τῆς τελευταίας Κυριακῆς θὰ προκαλέῃ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀσχοληθῇ ἡ «Ἐνωσις» καὶ θὰ ἐπιλύσῃ τοῦτο κατὰ τρόπον δίκαιον ἵνα μὴ διαταραχθῇ ἡ κανονικὴ διεξαγωγὴ τῶν παιγνιδίων.

Τὸ Δελτίον τοῦ Συνδέσμου.

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον δελτίον τοῦ Μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλ. Γυμν. καὶ ἀθλητικῶν Σωματείων τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἐπίσημον τοῦ Συνδέσμου ὄργανον τῆς ἐν γένει ἀθλητικῆς κινήσεως τῆς Ἑλλάδος. Ὡς γνωστὸν τὸ δελτίον τοῦτο θὰ ἐκδίδεται κατὰ μῆνα καὶ θὰ εἶναι χρησιμώτατος ὁδηγὸς διὰ πόντα φίλαθλον ὅστις δύναται νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς καταβάλλων τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν του ἐκ δρ. 10 μόνον. Τὸ συνιστῶμεν εἰς πάντας τοὺς ἀθλητὰς καὶ φιλάθλους.

Ο ἀθλητισμὸς ἐν Αἰγύπτῳ.

Τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας οἱ ἀγῶνες τῶν ἀθλητῶν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρατίστου Ἑλλ. Γυμν. Συλλόγου «Κρατίνου», εἰς οὓς μετέσχον πλείστοι ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἀθλητῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ

τῶν μᾶλλον δεδοκιμασμένων καὶ γνωστῶν εἰς τοὺς ἀθλητικούς κύκλους τῆς Αἰγύπτου. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων τούτων εἶναι τ' ἀκόλουθα·

Δρόμος 60 μ. (β' κατηγορία) α'. Ν. Πατρινὸς 8' 1) 5, ἄλμα εἰς ὕψος Ἰωάννου 1.55, Σφαιροβολία Λουγγῆς 10.69, ἄλμα εἰς μήκος (β' κατηγορίας) Κωβαῖος 5.63. Ἄλμα ἐπὶ κεντῷ Ἀνδρεάδης 2.40, Δρόμος 800 μ. Μιχαηλίδης 2' 28" 2) 5.

Δρόμος 60 μ. (α' κατηγορία) Παπαφίγγος 7" 3) 5, ἀκόντιον Ἰωάννου 36.07. 200 μ. (β' κατηγορίας) Ἀτζιτῆρης 28" 5000 μ. Χατζηγιαννόπουλος 18' 45" ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ. Ἄλμα εἰς μήκος (α' κατηγορίας) Ἀνδρεάδης 6.05. 200 μ. (α' κατηγορία) Παπαφίγγος 25" 1) 5 (κυκλικὴ περιφέρεια στίβου 156 μ.) Δρόμος 1500 μ. Βορλόου 5' 1' 4) 5, Δισκοβολία Ἐλευθέρα Λουγγῆς 30.64, Τριπλοῦν Ἀνδρεάδης μ. 3. 09, 400 μ. Θεοδοσίου 60'.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰδρύθη Μικρασιατικὸς ἀθλητικὸς Σύλλογος εἰς τὸν ὁποῖον συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καταφυγόντες καὶ ἐγκατασταθέντες Μικρασιῶται ἀθληταὶ ἐξ ὧν οἱ πλείστοι τοῦ Πανιωνίου Συλλόγου τῆς Σμύρνης. Ο ὁμογενὴς Σμυρναῖος κ. Πανταζῆς ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκεντρώσεως τῶν Μικρασιατῶν ἀθλητῶν εἰς ἓνα Σύλλογον ἐχορήγησε δὲ γενναίως πάντα τὰ χρήσιμα εἶδη διὰ τὸν σχηματισμὸν Μικρασιατικῆς ποδοσφαιρικῆς ομάδος ἥτοι ἱματισμὸν πλήρη τῶν μελῶν τῆς 2 σφαίρας κ.λ. Εγένετο ἐκλογὴ καὶ

Δ. Συμβουλίου καὶ ἤρξαντο μεζήλον αἱ προπονήσεις. Συγχαίρομεν τοὺς Σμυρναῖους τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θὰ ἀναδείξωσιν καὶ εἰς τὴν Αἰγύπτου τὸν Σμυρναῖκὸν ἀθλητικὸν μετέχοντες εἰς γενικοὺς ἀγῶνας.

Ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς ἰθαγενῶν τῆς Ἀλεξανδρείας ἀπαρτισθεῖσα ἐκ τῶν ἐπιλέκτων παικτῶν μετέβη εἰς Κάϊρον καὶ ἡγωνίσθη πρὸς ὁμάδα ἐπίσης τῶν ἐπιλέκτων τῆς Αἰγυπτιακῆς πρωτεύουσας. Οἱ Καῖριανοὶ ἐνίκησαν τοὺς Ἀλεξανδρινούς με 7 τέρματα.

Τὴν α'. τοῦ ἔτους διεξήχθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐνδιαφέρον ἀγὼν μεταξὺ μίας αὐστριακῆς ομάδος ἐπὶ τούτῳ ἔλθούσης ἐκ Βιέννης καὶ μικτῆς ομάδος Αἰγυπτιακῆς ἀποτελεσθεῖσης ἀπὸ ἐκλεκτῶν παίκτης ἰθαγενεῖς καὶ ἄγγλους. Ἡ Βιεννέζικη ὁμὰς ἐνίκησε με 3—1 Ἡ αὐτὴ ὁμὰς μετέβη εἰς Κάϊρον καὶ ἡγωνίσθη με μικτὴν ὁμάδα ἰθαγενῶν τοῦ Καῖρου. Κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἡλθον ἰσόπαλοι με 1—1. Καὶ τῶν 2 ὁμάδων Ἀλεξανδρείας καὶ Καῖρου ὁ τερματοφύλαξ ἦτο ὁ αὐτὸς Ἑλλήν ὅστις καὶ ἐθαυματούργησε.

Ο ξένος ἀθλητισμὸς.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Διεθνούς Ποδοσφαιρικῆς Ἐνώσεως συνήλθον εἰς ἀνεπίσημον συνεδρίαν καθ' ἣν παρέστησαν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγγλικῶν ἐνώσεων Ἀγγλίας Σκωτίας, Ὁυαλλίης καὶ Ἰρλανδίας, αἵτινες ὡς γνωστὸν ἀπὸ τῶν Ὀλυμπ. ἀγῶνων τοῦ 1920 ἔχουν ἀποχωρήσει τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως.

Σκοπὸς τῆς συναντήσεως ταύτης ἦτο ἡ δῆλωσις τῶν ἀντιπροσώπων

τῶν ὡς ἄνω Ἀγγλικῶν Ἰνώσεων ὅτι προσήωροῦσιν ἐκ νέου εἰς τὴν Διεθνή Ἐνωσιν. ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι τὸ μέγα Συνέδριον τῆς Διεθνούς Ποδοσφ. Ἐνώσεως ἤθελεν ἀποδεχθῇ τὴν Ἀγγλικὴν ἄποψιν, καθ' ἣν ἡ Δ. Π. Ε. δὲν θέλει ἐπεμβαίνει εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς τῶν Ἐθνικῶν Ἐνώσεων. Ἐλπίζεται ὅτι τὸ Συνέδριον θὰ δεχθῇ τὸν ὅρον αὐτὸν, ὅτε ἡ Ἀγγλία θ' ἀντιπροσωπευθῇ καὶ πάλιν εἰς τὸ Δ. Σ. τῆς Δ. Π. Ε. με 2 ἀντιπροσώπους, θέλει δὲ μετὰσχει καὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

Πρὸ τοῦ ἀδυνάτου τῆς συμμετοχῆς εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τῆς κυρίας Μάλλορυ με τὰ χρώματα τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Νορβηγία ἐπρότεινεν καὶ ἡ πρωταθλήτρια τοῦ τέννις ἀπεδέχθη νὰ μετὰσχῃ τῶν Ὀλυμπιακῶν ὑπὸ τὴν Νορβηγικὴν σημαίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν θριαμβευτικῶς ἡγωνίσθη καὶ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τῆς Στοκχόλμης τὸ 1912 ὅτε ἦτο ἀκόμη δεσποινίς καὶ Νορβηγίς τὴν ἐθνικότητα.

Ο Γάλλος πυγμᾶχος Γεώργιος Καρπαντιέρ μεταβαίνει εἰς Ἀμερικὴν ὅπως πυγμαχῇ με τὸν Μάκ Τίγκε εἰς Ν. Υόρκην τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον. Ἐν περιπτώσει νίκης ὁ Καρπαντιέρ θὰ συμμάχησῃ με τὸν Τόμ Ζίββονς τὴν 4 προσεχοῦς Ἰουλίου.

Αἱ μεγάλα ἀθλητικὰ ὁργανώσεις

τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἀγγλίας ἐμπνέμεναι ἀπὸ τὸ ἀγνό-
τερον πνεῦμα τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ
τοῦ ἔθνικοῦ γοήτρου ἔθεσαν εἰς τὴν
διάθεσιν τῶν προκριθέντων διὰ
τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας Ἀγγλῶν
ἀθλητῶν ὅλα τὰ γήπεδα διὰ τὴν
προπόνησίν των.

ρισίαις ἢ πρώτη διεθνὴς συνάντη-
σις τῶν ἔθνικῶν ποδοσφαιρικῶν ὁ-
μάδων Ράβερ Γαλλίας καὶ Σκωτίας
καθ' ἣν ἡ Γαλλικὴ ὁμάς ἐθριαμβευσ-
ε νικῆσαι τοὺς Σκώτους μετὰ 12 πόν-
τους ἐναντι 10. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ
ἀγῶνος τούτου ἀπέδωσαν τὸ ποσὸν
188.000 φρ. (περίπου 490.000 δρ.)

ΔΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ

Τὴν α' τοῦ ἔτους ἐγένετο ἐν Πα-

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Χρησιμότης ἁμμωνίας.

Ἡ ἁμμωνία εἶναι χρησιμωτάτη
εἰς ὅλας τὰς οἰκίας. Ἐάν προσθέσω-
μεν ὀλίγην ἁμμωνίαν εἰς τὸ νερὸν
μετὰ ὁποῖον μουσκεύουν τὰ ρούχα
τῆς πλύσης, αὐτὰ καθαρίζονται πο-
λὺ καλλίτερα καὶ εὐκολώτερον. Τὰ
μάλλινα εἶδη, κάλτσες, φανέλλες κλπ.
πλύνονται ἐπίσης καλὰ μετὰ νερὸν
καὶ ἁμμωνίαν. Τὸ χαλὶ ἀφοῦ τινα-
χθῇ καλὰ τὸ ἀπλώνετε καὶ ἔχετε δύο
δοχεῖα μετὰ γλυκὺν νερὸν, εἰς τὸ ἓν
τῶν ὁποίων ρίπτετε ἡμισυ φλυτζά-
νι ἁμμωνίαν. Τρίβετε πρῶτον τὸ
χαλὶ καλὰ μετὰ τὴν ἁμμωνίαν, ἔπειτα
τὸ ξεπλύνετε μετὰ καθαρὸν νερὸν καὶ
τέλος τὸ τρίβετε μετὰ στεγνὰ παννί-
α. Τότε αὐτὸ γίνεται ὡς καινούργιον.

Κάτω ἡ ναφθαλένη.

Ὁ μέγας γάλλος χημικὸς Μαρ-
τελὼ ἀπέδειξεν εἰς ἀδίκως μέχρι
τοῦδε θεωρεῖται ἡ ναφθαλένη ὡς
καταστρέφουσα τὸν σκόρον, τὸν φο-
βερὸν τοῦτον ἐχθρὸν τῶν ἐνδυμά-
των μας. Ὡς φαίνεται ἡ ναφθαλένη

δὲν κάμνει ἢ νὰ βρωμίζει τὰ φορέ-
ματά μας χωρὶς ποσὼς νὰ τὰ προ-
φυλάσῃ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τοῦ
φθοροποιοῦ τούτου ἐντόμου. Τὰ
μόνα πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ ἀσφα-
λῇ μέσα εἶναι τὰ αἰθέρια ἔλαια τῆς
λεβάντας καὶ τοῦ θυμαρίου. Επο-
μένως αἱ μητέρες μας ὅταν μετεχει-
ρίζοντο τὰς ἀτρακτοειδεῖς ἐκείνας
δέσμας ξηρῶν ἀνθέων λεβάντας ἢ
σαν σοφώτεροι τῶν σημερινῶν φί-
λων τῆς ναφθαλένης. Ψεκάσμετῶν
φυλκισσομένων ἐνδυμάτων μετὰ
τῶν αἰθερίων αὐτῶν ἐλαίων, καὶ το
ποδέγῃσι μετὰ αὐτῶν ἀνθέων λε-
βάντας καὶ κλωνίων θυμαρίου εἶναι
ἡ μόνη ἀσφάλεια τῶν μαλλίων καὶ
μεταξωτῶν ἐφασμάτων καὶ μηλο-
τῶν.

~~~~~

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ
ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ
Υφηγ. τῆς Συφιλοδογίας Πειραιῶς
Τηλ. 289

ΟΙ ΟΛΕΤΗΡΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ
Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΟΥΓ' ΑΛΙΑΜ ΔΕ ΚΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ἐλεγε πάτερ
μου νὰ μελε-
τήσητε τὸ
κρυπτο γρα-
φικὸν μου
λεξικὸν κύ-
πτουσα, συγ-
χρόνως διὰ
νὰ ἀσπασθῇ
τὴν δεξιάν
της.

Ὁ Ρασπου-
τὶν ἐσπευσεν
ἀμέσως νὰ
φέρῃ τὸ ζη-
τηθὲν λεξι-
κόν, ὃ δὲ
Στοῦρ μερ-
καθίστας με-
τέφρασε τὸ
τηλεγράφη-
μα κρυπτο-
γραφικῶς,
καὶ τὸ παρέ-
δωκε ὁ ἴδιος
εἰς τὸ τηλε-

Βλέπετε δὲ αὐτὴν π. μ. τῆς ἐπο-
μένης μιᾶς κρυπτογραφικῆς ἀπάντη-
σις παρεδόθη εἰς τὴν αὐτοκράτειραν
ἥτις μεταφρασθεῖσα τῇ βοηθείᾳ
τοῦ λεξικοῦ της περιεῖχε τὰ ἑξῆς·

«Δὲν καταλαμβάνω διατὶ ἡ κα-
ταδίωξις καθ' ἐνὸς κλέπτου τοῦ ὁ-
ποίου ἀγνοῶ τὸ ὄνομα δύναται νὰ
μὰς βλάψῃ. Ἐν τούτοις συμφώνως
μετὰ τὴν ἀπειτήσίην σου διέταξα τὴν
ἀποφυλάκισιν αὐτῆς καὶ τὴν παῖσιν πά-
σης ἀνακρίσεως.

Νίκα!».

Τὰ γεγονότα ἐβαίνουν σαφαιῶς
πρὸς τὴν τραγικὴν λύσιν. Αἱ προ-
δοσίαι ἐξηκολούθουν ἐντὸς τῶν
σπλάγχων τῆς ρωσικῆς αἰλῆς πρὸς
τοστατοῦσιν αὐτῆς ταύτης τῆς αὐτο-
κρατείας, τὸ δὲ ἄτιμον καὶ αἰσχροὺς
πρόσωπον ὅπερ ἐπαίξεν εἰς ὅλην
αὐτὴν τὴν συμφορὰν ὁ Ρασπουτὶν
συνετέλεσεν εἰς τὴν τελειωτικὴν κα-
ταστροφὴν.

Τὸ τέλος τοῦ Ρασπουτὶν ὑπῆρξεν
ἀποτρόπαιον ὡς καὶ ὁλόκληρος αὐ-
τοῦ ὁ βίος.

γραφείον τῶν ἀνακτόρων διὰ νὰ
νὰ μεταβιβασθῇ πρὸς τὸν αὐτοκρά-
τορα.

Τὴν 30 10βρίου πρὶ ὥραν 11.47 τὸ ἑσπέρας ὁ Τσάρος Νικόλαος Β. εὐρισκόμενος εἰς τὸ μέτωπον ἐλάμβανε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ἐκ μέ-
ρους τῆς αὐτοκρατείας.

«Μέγα δυστύχημα συνέβη εἰς τὸν ἅγιον Πατέρα ἀπὸ σήμερον ὁ Ρασπουτὶν δὲν ὑπάρχει πλέον. Τιμωρήσατε τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ οἴκου μας. Επανέλθετε ἀμέσως, δὲν δύναμαι πλέον νὰ ὑποφέρω.»
Αλεξάνδρα»

Τὴ εἶχε συμβῆ.

Εἰς μέγας πατριώτης ῥώσσοι, ὁ πρίγκηψ Γιουσσυπόφ ἐκάλεσεν εἰς πολυτελὲς γεῦμα τὸν μοναχόν. Ὁ πρίγκηψ θὰ ἐδέχετο μόνος τὸν προσκεκλημένον του, τὸ βέβαιον ὅμως ἦτο ὅτι ἐν ἰδιαιτέρᾳ αἰθούσῃ ἦσαν συνηγμένοι πολλοὶ ἀποφασισμένοι ν' ἀπολυτρώσωσι τὴν Ρωσσίαν ἀπὸ τοῦ φοβεροῦ τούτου προδότου. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν ὁ Μέγας δούξ Δημήτριος, ὁ βουλευτὴς τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς Πουριτζκεβιτς εἰς ἄλλος ὀνόματι Στεπανῶφ καὶ μία ἑξοχος χορεύτρια ἥτις διὰ τῶν θελημάτων της ὤφειλε νοσσηγεύσῃ τὸν ἀκόλαστον μοναχόν καὶ ἥτις περιέγραψεν ἀκολούθως εἰς τὸν συγγραφεὰ τοῦ βιβλίου τούτου τὰ λαβόντα χώραν.

Εἰς τὰς ἑνδεκα ὥρας τὸ ἑσπέρας ἔνα αὐτοκίνητον ἐσταμάτησεν πρὸ τῆς θύρας τοῦ μεγάρου τῆς Θφίτσερ σκάγιας ἐνθα κατῴκει ὁ πρίγκηψ Γιουσσυπόφ καὶ ἀμέσως εἰσῆλθῃ ὁ μοναχὸς μυστηριωδῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς ἐνθα ἐξήγαγε τὸν μανδύαν του καὶ ἐφάνη τὸ στήθος του ἀπαστράπτον ἐκ πολυτίμων λίθων προσκεκολλημένων ἐπὶ τοῦ μεγάλου χρυσοῦ αὐτοῦ σταυροῦ. Ἐξω ἡ χίων ἐπιπτε κατά χονδρὰς νιφάδας.

— Μὴν ἔχετε κανένα φόβον πάτερ μου εἵμεθα ὅλως διόλου μόνοι, εἶπεν ὁ πρίγκηψ πρὸς τὸν Ρασπουτίν. Πλὴν τοῦ φίλου μου Στεπάνωφ ὅστις εἶναι ἐκ τῶν ἡμετέρων, οὐδεὶς ἄλλος θὰ παρευρίσκειται εἰς τὸ νεῦμα καὶ ὠδήγησε τὸν ψευδοἅγιον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ γεύματος. Ἐπὶ τῆς τραπεζῆς ὑπῆρχον δύο φίλαι ἐξ ὧν ἡ μία περιεῖχε ἰσχυρὸν δηλητήριον. Ὄταν ὁ πρίγκηψ τοῦ ἐπαρουσίασε τὸν Στεπάνωφ τοῦ εἶπεν ἐμπιστευτικῶς.

Ἡ κυρία τοῦ περιμένομεν δὲν ἤλθεν ἀκόμη, ὑπάγω νὰ τὴν περιμένω εἰς τὴν θύραν διὰ νὰ μὴν ἀνησυχήσωσιν οἱ ὑπηρέται καὶ ἐπανερχομαί ἀμέσως. Καὶ ἀφῆκε τοὺς δύο συνδαιτυμόνας, οἵτινες ἑαμέσως συνεφιλιώθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ πίνωσιν ὁ μὲν Στεπάνωφ ἐκ τῆς μιᾶς φιάλης, ὁ δὲ μοναχὸς ἐκ τῆς τῆς δηλητηριασμένης.

Αἰφνης ὁ μοναχὸς ἠγέρθη ἀποτόμως ὀλίγον ὥχρος καὶ ἀνέκραξεν. Περιεργον, δὲν εἶμαι ἀπόψε τόσον καλὰ καὶ ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ κάποιαν εἰκόνα ἐσταυρωμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου. Ὁ Στεπάνωφ τὸν ἠκολούθει μετὰ προσοχῆς καὶ ἠπόρει διατὶ μετὰ τόσας δόσεις δηλητηρίου εὐρίσκετο ἀκόμη ἐν τῇ ζωῇ.

Ἐν τῇ ἄλλῃ αἰθούσῃ ἀνέμενον ὁ πρίγκηψ Γιουσσυπόφ καὶ οἱ φίλοι του τὸν Στεπανῶφ διὰ νὰ τοὺς ἀναγγελλῇ τὸν θάνατον καὶ ἐξεπλήσσοντο πολὺ περισσότερον, ἀγνοοῦντες τί συνέβη.

Ὁ Στεπάνωφ παρετήρει ἐκ τῶν ὀπισθεν τὸν μοναχὸν ἐξετάζοντα τὴν εἰκόνα τοῦ ἐσταυρωμένου, βλέπων δὲ ὅτι ὁ μοναχὸς ἔμμενεν ἄτρωτος ἐκ τοῦ φοβεροῦ δηλητηρίου καὶ φοβούμενος μήπως ἀποτύχει ἢ τόσον ἐπιτηδείως στηθεῖσα παγὶς ἐξήγαγε

μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος ἐκ τοῦ θυλακίου του τὸ περιστροφον καὶ σκοπεύσας ἐκ τῶν ὀπισθεν τὸν μοναχὸν ἐπυροβόλησεν ἀμέσως.

Οἱ ἀναμένοντες ἔξωθεν ἅμα τῷ πυροβολισμῷ εἰσέβαλον εἰς τὸ δωμαῖον ἐνθα συνήντησαν τὸν Στεφανῶφ ὅστις ἤρχετο πρὸς αὐτοὺς κραυγάζων.

— Ὁ ἅγιος ἀπέθανεν ἐπὶ τέλους! ἡ Ρωσσία ἀπληλευθερώθη ἀπὸ ἐνα κακουργον. Αἰφνης ἤκουσαν θόρυβον πρὸς τὴν θύραν καὶ εἶδον τὸν Ρασπουτὶν ὄρθιον, ὥχρον, πλέοντα εἰς τὸ αἷμά του καὶ προσπαθοῦντα νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν διὰ νὰ φύγῃ.

Ἡ δηλητηρίασις εἶχεν ἀποτύχει ἢ δὲ σφαῖρα τὸν εἶχεν ἀπλῶς πληγώσει.

— Ἀπεπειράθητε νὰ μὲ φονεύσητε ἐφῶναξεν ὁ μοναχὸς σφίγγων τὸν αἵματωμένον γρόνθον του, ἀλλὰ ἐγὼ ζῶ πάντοτε καὶ ὁ Θεὸς θὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ ἐκδικηθῶ.

Οἱ ἐπάγωνσαν διαβλέποντες ὑπερφυσικόν τι εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον καὶ ἔμειναν κατάπληκτοι πρὸ τοῦ μοναχοῦ διασκελίζοντος τὴν λίμακα καὶ γελῶντος δαιμονιδῶς. Ὁ μόνος ὅστις δὲν ἔχασε διό-

λου τὴν ψυχραιμίαν τοί, ὁ Στεπανῶφ μὲ τὸ περιστροφον εἰσέτε εἰς τὴν χεῖρα, κατῆλθεν ἐσπενσμένως τὴν κλίμακα τοῦ ἐξώστου, ἐπέπεσε κατὰ τοῦ μοναχοῦ φράζων· εἰς αὐτὸν τὴν διόδον καὶ ἐξεκένωσεν ὅλας αὐτοῦ τὰς σφαῖρας κατὰ τῆς κεφαλῆς του,

Ὄταν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνευρέθη τὸ πτώμα του ἐντὸς παχείος στρώματος χιόνος καὶ τὸ ἐπαρουσίασαν πρὸ τῆς αὐτοκρατείας αὐτὴ εἶπε τὰ ἐξῆς καὶ ἐλιποθύμησεν.

— Ὁ ἅγιός μας πατὴρ ἀπέθανεν; Ἀλλοίμονον! Τετέλεσται καὶ ἡ δυνάστεϊαντῶν Ρωμανῶφ.

Τοῦτο ἦτο ἀληθές· διότι μετὰ 3 μῆνας ὁ Τσάρος ὑπέγραψε τὴν πααίτησίν του ἐκ τοῦ θρόνου καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος μετὰ τῆς καμαρίλλας συνελαμβάνοντο ὡς αἰχμάλωτοι τοῦ λαοῦ ὅστις ἐξήτει νὰ ἰδῇ ἀναγεννωμένην τὴν Ρωσσίαν καὶ ἀποκαθαριζομένην ἐκ τῆς κηλίδος τῆς Γερμανίας καὶ τῆς βδελυρᾶς λατρείας ἐνὸς κακούργου καὶ βλασφημοῦ μοναχοῦ ὡς ἦτον ὁ Γρηγόριος Ρασπουτίν.

ΤΕΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ
ΚΑΛΙΟΠΗΣ Ε. ΔΕΚΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ

(Αφιερωμένο στον πρώην υπουργό κ. Κοφινά).

Σκυμμένος σ' ένα τριπλίζον τραπέζι, ένας μεγαλοχολικός νέος, έως εικοσιεπτά χρονών, προσπαθούσε κάποι να γράψει σ' ένα χαρτί έπιστολών μ' ένα μικρό τόσο μαλυδάκι μ' του κάκου. Στρίφογύριζε το κεφάλι του, πότε πάνω, πότε έξω, πότε στο σκελετωμένο σπέρμα-τόσέο του μ' από να κατεβάσει ιδέες.

Εξω ό Βορρηάς άδυτώπητος έκανε τ'α φτωχόκλαδα να τρέμουν και κάθε ζωντανή ψυχή, να ζαρώσει στην κρυπτήν της μ' μέσα στή καρδιά του νέου, άλλος Βορρηάς πειό σιγαλός αυτός, μ' πειό άδυ-σώπητος έπαράδερνε την ψυήν του νέου... Ήταν υπάλληλος έπτακο-σιόδραχμος !.. Μόλις άπελύθη άπ' το στρατό, πού έπτά χρόνια υπηρέ-τησε με έγκατέστησι, έτρεξε χα-ρούμενος, πώς γλύτωσε άπ' το πο-λυτάραχο στρατιωτικό όλο, κι έει-θά μπορούσε να δουλεύει κοντά στην μάνα του!.. Ψεύτικη έλπίδα! γύ-ρισε γύρισε πουθενά δουλειά! έδεν είχε τ'α προσόντα πού είχαν οι άσ-τράτευτοι.

Ο πατέρας του δημόσιος κι' αυ-τός υπάλληλος, σε κάποια έπαρχία μοίραζε τ'α στερήματά του με την υπόλοιπη οικογένειά του κι' ήρως μας τ'ο μόνο πού κατώρθωσε, ήταν να διοριθής σε κάποιο χωριουδάκι της Μακεδονίας.

Και τώρα πλησιάζουν Χριστού-γεννα! θέλει να γράψει στή μητέρα του, στού πατέρα του... στήν άδελ-φούλα του! Μ'α σκέπτεται τι να

τούς εύχηθή; τι δώρο να στείλλη της άδελφούλας του! Άλλοι και κάτω θ'α σκορπίσουν δώρα χρυσά, διαμαντέ-νια, πλούσια φορέματα στούς δικούς των' αυτός τι να τούς στείλλη; σκε-πτότανε ν' αυξη τι δώρο να στείλλη μ'α του κάκου... Βούρκωσαν τ'α μά-τια του νέου, σ'άν συλλογίστηκε πώς σ'άν αύριο, π'ότα κορίτσια δέν θ'α πάνε με τούς άρραβωνιαστικούς των στην εκκλησιά, με καινούργια ρούχα, με στολίδια, με τ'α άδελφια τους κι' ή δική του άδελφή... χωρίς άδελ-φό... χωρίς στολίδια... χωρίς μνη-στήρα, γιατί κι' αυτοί κολλούν, έ-που μυρίζει χρυσάφι...

Δυό δάκρυα έστάλαξαν, στο χαρ-τί πού είχε χαράξει δυό τρεις γραμ-μές ό νέος γιά τούς δικούς του... Περίεργο... τι τρέχει, πώς γυαλι-ζουν έτσι σ'άν δυό μεγάλα μπρι-γιάντιν... Σκέφθηκε ακόμη ό νέος... Α! βρήκα! περίφραξε με δυό κύ-κλους τ'α δάκρυά του, χάραξ' ακό-μη δυό γραμμές: Στην καλήν μου άδελφούλα και στούς γονεϊς μου, γιά... Πρωτοχρονιάτικο δώρο... κι' υπόγραψε. Ακούμπησε ύστερα τ'ο κεφάλι του σ' έριστερό χέρι, και έρέμβασε... Μή σκέπτεσαι νέε μου! ψαλίδησε τ'α όνειρά σου! τ'ο μέλλον σου έχει εξασφαλισθής... Σε καμιά τριχναριά χρόνια θ'α σου δώσουν τ'α δύο πέμπτα του μισθού σου, γιά να αναστήσης την οικογένεια πού έ-ναιρούεσαι να πλάσσης!...

Δεκέμβριος

ΒΡΑΣΙΛΙΑΣ ΤΣΗΠΟΥΡΑΣ

ΠΕΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΝ

Η ΚΕΥΤ'ΛΑΝΗ

Κευτ'λάνη, ήτοι «άσυλον των λεόν-των» είναι νήσος μεγάλη, πρὸς νό-τον της Ινδίας, άφ' ής την χωρίζει όπορθμός του Πάλη, άνήκει δέ εις τούς Αγγλους άπό το 1815. Έχει έκτασι 65.610 τετρ. χιλιομέτρων και πληθυσμόν 3,569.000 ψυχών. Η πρωτεύουσα αυτής Κολόμπο έχει 112.000 κάτοικων,

Κάτοικοι της Κευτ'λάνης.

Ούτοι, έκτός πολλών άπαίκων, Πορτογάλλων, Ολλανδών και Αγγλων διαιρούνται 1) εις τούς Βεδάς, οι ό-ποιοι εινε σχεδόν άγριοι, ζώσιν έν-τός των θασών και ούτε ποίμνια δια-τηρούνσιν, αλλά ζώσιν εκ του κυνη-γίου, 2) εις Σιγκαλήδες, κατοικούν-τας ει τ'ο έσωτερικόν της νήσου. Ού-τοι, έν μέρει πολιτισμένοι, έπεξερ-γάζονται τόν σίδηρον και τόν χρυ-σόν και νήθουσι τόν δάμβακα, 3) εις τούς Μαλογκάλας ή Ινδούς, οι όποιοι εισέβαλον εις την Κευτ'λάνην ως κα-τακτηταί, και 4) εις τούς Μαύρους, οι όποιοι μετηνάστευσαν, εξ Αραβίας. Οι τελευταίοι διακρίνονται διά την άπληστίαν, τ'ο φιλόρπαγον και την αίσιοκέρδειαν αυτών.

Περιοργότεροι των κατοίκων της Κευτ'λάνης εινε οι Σιγκαλήδες. Ούτοι εινε δραχύσωμοι, έχουσι κεφαλήν επιμήκη, δέρμα μελαψόν ή έρυθρό-χρουν, ρίνα γρυπήν, μακράν κόμην

την όποιαν σγουραίνουν ως αι γυ-ναίκες, σχηματίζοντες δι' αυτής κότσον, τόν όποιον κρατούσιν επί της κεφαλής αυτών διά κτενίου. Έ-χουσι σώμα ώρατον, φυσιογνωμίαν γλυκείαν, εινε δέ ήπιοι, φιλόξενοι και δίκαιοι. Φορούν, ως παριστά ή όπισθεν εικών, καθώς και αι γυ-ναίκες περίζωμα, αρχίζον άπό της όσφύος, έχουσι δέ την κεφαλήν άκτε-πή.

Θρησκεία των Σιγκαλήδων εινε ό Βουδδισμός, εισαχθείς κατά τόν Δείωνα π. Χ. Η άρχαία της ελγης νήσου πρωτεύουσα, ή Αμάρα Ζα-πούρα, ήτο κέντρον της θρησκείας του Βούδδα, έν αυτή δέ προσκυ-νοῦσι τόν ιερόν όδόντα του θεού τούτου. Τόν όδόντα τούτον διατηρού-σιν έντός υελλίνου κιβωτιδίου, τεθει-μένου έντός μεγάλου κώδωνος, ά-νωθεν του όποιου υπάρχει ταώς κα-τεσκευασμένος άπό ρουδίνια. Ο ταώς εινε τ'ο ιερόν πτηνόν των Βουδδισ-τών.

Εις τόν Βούδδαν οι προσκυνηταί προσφέρουσι μικράν δέσμην ύάσμων, τ'α όποια εινε τ'ο ιερόν άνθος των Βουδδιστών, οι δέ ιερείς του Βούδ-δα φοροῦσι καλυμαύχια, ως οι ήμέ-τεροι, και κίτρινον φόρεμα ή μάλ-λον φούσταν, αρχίζουσιν άπό της όσφύος, έχουσι δέ τ'α στήθη γυμνά.

Ετερον προσκύνημα των Βουδδισ-τών ειναι ή Σεριμ χαβάδ, ήτοι ή

ιερά συκή, διατηρουμένη μέχρι τῆς σήμερον. Λέγεται ὅτι ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῆς ὁ Βοδδὰς συνέβηζε ν' ἀναπαύεται.

Κλίμα, προϊόντα κλπ. Τὸ κλίμα τῆς Κεϋλάνης, καίτοι θερμὸν, εἶνε ὑγιεινότερον, διότι εἶνε ὁμοιόμορφον, ὑπάρχουσι δ' ἐν τῇ νήσῳ 30 εἶδη πτηνῶν, τὰ ὁποῖα οὐδαμοῦ ἄλλαχοῦ εὐρίσκονται, καὶ πολλὰ εἶδη ἰχθύων. Ἐν εἰδὸς ἐξ αὐτῶν ἔχει τὴν ἐξῆς περιέργον ἰδιότητα. Οἱ ἰχθύς προχωροῦσιν ἀρκετὰ ἐντὸς τῆς ξηρᾶς καὶ ἀναβαίνουνσιν ἐπὶ τῶν δένδρων, ἰδίως τῶν φοινίκων, τοποθετούμενοι μεταξὺ τῶν πλατέων αὐτῶν φύλλων.

Οἱ παράδοξοι οὗτοι ἰχθύς, τοὺς ὁποίους οἱ φυσικοὶ φανόμασαν **Αναβάτας**, ἐξέρχονται ἀνευ δυσκολίας ἀπὸ τῆς θάλασσαν καὶ προχωροῦσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἔρποντες καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν πτερυγίων αὐτῶν ἕνεκα τῆς μεγάλης εὐκαμψίας τοῦ σώματός των.

Περὶ αὐτῶν ἐγράψαμεν εἰς προηγούμενον τεύχος τοῦ «Θησαυροῦ».

Τῇ βοήθειᾳ τῶν ἀκανθῶν τῆς οὐρᾶς των, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀληθεῖς ζῶσαι ἀρπάγαι, ἀναρριχῶνται εἰς τοὺς κλάδους καὶ ἀναβαίνουνσιν μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν φοινίκων, τοὺς ὁποίους ὑπεραγαπῶσιν. Ἀλλὰ πῶς οἱ περιέργοι οὗτοι ἰχθύες ζῶσιν ἐκτὸς τοῦ ὕδατος; Ἰδοὺ πῶς. Ἡ φύσις ἔθηκεν εἰς τὸν λαμπρὸν αὐτῶν θυλάκιον ἐρμητικῶς κατὰ κλειστον, τὸ ὁποῖον εἰσδύχεται καὶ συντηρεῖ τὸ ὕδωρ ὅσας οἱ ἀναρριχώμενοι ἰχθύς ἀνάξωσι τὸ στόμα, τὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο χρησιμεύει νὰ ὑγραίνῃ τὰ βρόγχια των κατὰ τὰς εἰς τὴν ξηρὰν ἐκδρομὰς αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ χορτάσωσιν ἀπὸ τὸν χυμὸν τῶν φοινίκων, κατακρημνίζονται ἀπὸ τοῦ δένδρου ἀνασθῆναι ἐκ τῆς μέθης

καὶ ἔτοιμοι νὰ ἐπαναρχίσωσι τὴν ἐκτὸς τοῦ ὕδατος ὀργιαστικὴν αὐτῶν ἐκδρομὴν.

Ἡ Κεϋλάνη εἶνε εὐφορωτάτη, παράγουσα κανέλλαν, καφέν, τέτον κλπ. ἔχει δὲ ἀφθονίαν πολυτίμων λίθων. Οἱ ποταμοὶ τῆς μεσημβρινῆς αὐτῆς παραλίας κυλίσουσιν διὰ τῆς ἄμμου αὐτῶν τσαυτὴν ἀφθονίαν ρουδινίων καὶ σαπφείρων, ὥστε ἀκταίτινες αὐτῆς σχεδὸν σχηματίζονται ἐκ τῶν πολυτίμων τούτων λίθων. Εἰς τὰ παράλια αὐτῆς ἀλιεύεται πληθὺς μαργαριτῶν. Ἡ ἐτήσια αὐτῆς εἰσαγωγὴ εἶνε 103,000,000. Αἱ εἰσπράξεις τῆς νήσου κατὰ τὸ 1901 ἦσαν ρουπίαι 26,437,000 καὶ δὲ δαπάναι 25,897,000.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Καθάρισμα γυνῶν.— Αὗται καθαρίζονται τριβόμεναι μὲ πίτυρα καὶ μὲ ροκανίδια, τὰ ὁποῖα ἔχουσι προηγουμένως θερμανθῆναι ἐντὸς καζανίου. Προκειμένου περὶ λευκῶν γυνῶν, συνιστῶμεν μᾶλλον τὸ ἄλευρον. τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ ὅσον τὸ δυνατόν θερμόν, χωρὶς ὁμως νὰ ἔχη προσλάβῃ βαθὺ χρῶμα ἐκ τῆς θερμάνσεως.

Ἐγκαύματα.— Ἀριστον μέσον κατ' αὐτῶν εἶνε τὸ καθαρὸν ἰχθυόλιον τὸ ὁποῖον ἐπαλείφουσιν ἐπὶ τῆς πληγῆς. Ἐὰν μετὰ 3-4 ἡμέρας λυθῇ ὁ ἐπίδεσμος τὸ ἔγκαυμα θὰ ἔχη ἰαθῇ ἐντελῶς.

ΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ

Ο ΑΔΑΜΑΣ

ὕφσκεται εἰς τὰ ἀδαμαντωρυχεῖα τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Βραζιλίας καὶ τοῦ Εὐέλπιδος Ἀκρωτηρίου. Ὑπάρχουσιν ἐν Ἀμστερδάμῃ 19 ἀτμοκίνητα ἐργαστήσια, ἀσχολούμενα εἰς

τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἀδαμάντων. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐκτελεῖται ἰδίως ἡ ἐπεξεργασία αὐτῶν.

Τιμὴ τῶν ἀδαμάντων. Τιμῶνται ἀκατέργαστοι ἀπὸ 30-40 φράγκα τὸ καράτιον. Ἀδάμαντες κατὰλληλοι πρὸς ἐπεξεργασίαν ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνοντες ἥμισυ γραμμᾶριον τιμῶνται ἀντὶ 48 φράγκων. Ἀδάμας ἐπεξεργασμένος καλῶς, πολὺ λευκὸς καὶ πρώτης λευκότητος (πρώτου νεροῦ) βάρους 5 καρατίων (περίπου ἑνὸς γραμμίου) ἔχει ἀξίαν 1000-1500 φράγκων.

Ο μεγαλειτέρος ἀδάμας,

ὁ μεγαλειτέρος ἀδάμας τοῦ κοσμοῦ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων εἶνε ὁ Εὐέλσιορ. Ἀνεκαλύφθη πρὸ τινῶν εἰδῶν εἰς τὴν Νότιον Αφρικὴν, πρὸς τὸ Γιεχανεσβούργ, ἡγοράσθη ὑπὸ ἐταιρίας καὶ κατετέθη πρὸς πώλησιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀγγλίας. Εἶναι ἀκατέργαστος, ἔχει βάρους 3,032 καρατίων (606 γραμ-

μων) καὶ ἐξετιμήθη ἀντὶ 25,000,000 φράγκων.

Μετὰ τὸν Εὐέλσιορ ἔρχονται ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀξίαν οἱ ἐπόμενοι ἀδάμαντες. Ὁ τοῦ Ραζάχ τοῦ Ματὰμ ἐν Βόρνεο, ἔχων βάρους 3 67 καρατίων (76 γραμμῶν) καὶ ὁ Βραγάνς, ἰσοβαρὴς τοῦ πρώτου. Ὁ τελευταῖος ἀκατέργαστος εἶχε βάρους 1680 καρατίων (330 γραμμῶν), κάτοτος δὲ αὐτοῦ εἶνε ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας.

Μετὰ τοὺς τρεῖς τούτους γιγαντιαίους ἀδάμαντας ἔρχονται οἱ ἐπόμενοι.

Ορλώφ. Βάρους 779 καράτια. Ἡγοράσθη ἀντὶ 13,009,000 φράγκων.

Μέγας Μογγόλος. Βάρους 280 καράτια. ὑποτίθεται ὅτι κατέχει αὐτὸν ὁ Σάκης τῆς Περσίας.

Νότιος Ἀστήρ. Βάρους 254 καρατίων καὶ ἀξία 1,375,000 φράγκων.

Αδάμας. Ὦν κατεῖχε ὁ Τσάρος εἶχε βάρους 194 καρατίων ἀξίαν 2,500,000 φράγκων.

Φλωρεντίνος. Ἰδιοκτησία ἄλλωτε μοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας. Πίτ. Κάτοχος ὁ πρῶτος Ἀυτοκράτωρ τῆς Γερμανίας. Βάρους καράτια 137. Ἀξία φρ 4,500,000.

Κοχινούρ (Ὀρος φωτός). Κάτοχος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας. Βάρους 106 καράτια. Ἀξία 11,723,000 φράγκα

Σάκης. Κατεῖχεν ὡς γνωστὸν ὁ Τσάρος. Βάρους καράτια 86.

Πιρό. Βάρους 82 καράτια.

Νισάμ. Κάτοχος 6 λόφους Βεστμίνστερ. Βάρος 78 καρατίων και αξία φράγκα 750,000.

Κυανού. Κάτοχος ήτο και αὐτοῦ ὁ Τσάρος. Βάρος 67 καρατίων και αξία 450,800 φράγκων.

Σανού. Κάτοχος ὁ κόμης Δούλδεϋ. ἔχει βάρος 44 καρατίων.

Πασσάς. Κάτοχος ὁ πρόην Χεδίβης. ἔχει βάρος 40 καρατίων και αξίαν 700,000 φράγκων.

Επεξεργασία ἀδαμάντων. Ὁ ἀδάμας εἶνε τὸ σκληρότερον τῶν ὑπαρόντων γνωστῶν σωμάτων. Τὸν ἐπεξεργάζονται και τὸν καθιστῶσι λεῖον διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ κόνεως. Επεξεργάζοντο τὸν **Πιτ** ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη, τὸ δὲ βάρος αὐτοῦ διὰ τῆς ἐπεξεργασίας ἀπὸ 410 καρατίων (2,025 γραμμῶν) περιορίσθη μόνον εἰς 16 καράτια. **Κοχι οὐρ** ἀπὸ 794 καρατίων περιορίσθη μόνον εἰς 105.

Χρῶμα ἀδαμάντων. Ὁ ἀδάμας εἶνε ἄχρους, τούτοις ὑπάρχουν ἀδάμαντες κίτρινοι, ροδόχροες, ναοί, πράσινοι και μαῦροι. Τούτους τελευταίους μεταχειρίζονται ὅπως ἀνοίγουν ὅλας ὑπὸ νόμων ἐντὸς τοῦ γρανίτου.

Βτεροὶ πολύτιμοι λίθοι εἶνε οἱ ἐπόμενοι.

Κορίνδιον. Τοῦτο εἶνε πολύτιμος λίθος ὀρεῖος, ὁ σκληρότερος μετὰ τὸν ἀδάμαντα. Ὁ λίθος οὗτος διαιρεῖται εἰς Κρίνδιον τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ Θιβέτ και τῆς Κίνας, εὑρίσκεται δὲ εἰς τὰ Οὐράλια, εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐν Σαμουνίς και εἰς Εἰπαλὺ. Ἡ αξία αὐτοῦ εἶνε πολλάκις ἴση πρὸς τὴν τοῦ ἀδάμαντος. Κορίνδιον 10 κόκκων ἐπωλήθη ἀντὶ 14, χ. φρ. ἔχει χρῶμα βυσίνου, καθαροῦ κίτρινου κυανοῦ πρασίνου, και ἰσχοῦ.

Σμαράγδος. Ἡ κυριώτερος πετρίδα τοῦ σμαράγδου, ὁ πρασινόχρους προέρχεται ἐξ Αἰγύπτου και Περού. Ὁ πράσινος σμαράγδος κατατάσσεται εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν πολυτίμων λίθων. Εἰς τῶν διασημότερων σμαράγδων εἶνε ὁ κοσμῶν τὴν τιάραν (μίτραν) τοῦ Πάπα, ἔχει δὲ διάμετρον 34 ἰσχυλόμετρον.

Τοπάσιον. Εὑρίσκει αἱ ἐν Βρασιλία, Σαξονία και Σιβηρία. Τὰ τοπάσια τῆς Βραζιλίας εἶναι ὀχροκίτρινα, τῆς δὲ Σιβηρίας λευκά υποκύανα, ἢ υποπράσινα. Μεγαλειτέραν αξίαν ἔχουσι τὰ βαθέος τιμῆς χρώματος.

Ρουβίνιον. Εὑρίσκεται ἐν Κεβλάγη, Ἰνδοστάν, Βιρμανία και ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις. Τὸ χρῶμα του εἶναι λεπτὸν ροδόχρουν και σπανίως βαθύ. Τὰ ὤρμιότερα ρουβίνια εἶναι τὰ ἔχοντα χρῶμα κόκκινον.

Κάλαϊς (τουρκουάζ). Πολύτιμος λίθος, κυανόχρους, ἀδιαφανής, καλούμενος τουρκιστὶ Περουζέ. Εὑρίσκεται ἐν Συρία και Περσία. Ὁ Κάλαϊς τῆς Ανατολῆς ἔχει μεγαλειτέραν αξίαν τοῦ τῆς Δύσεως.

Ὀπάλιον. Λίθος πολύτιμος γαλακτοκύανος με ποικιλόχρουν ἀντανάκλασιν, εὑρισκόμενος κυρίως ἐν Οὐγγαρία. Οἱ ἀδαμαντοπῶλαι ἐπιζητοῦσιν ὀπάλια ἔχοντα τὰ χρώματα τῆς ἱριδος (οὐρανίου τόξου).

Διὰ Θεραπείαν

Καταρράκτου, Στραβισμού (ἀλλοιωθρίας) Τραχωμάτων κ.τ.λ. **δυνιστώμεν** τὴν τελείαν Κλινικὴν

κ. **Σπύλιον Χαραμῆ**
τ. ἀφηγητοῦ οὐραλολόγου
27, Μενάνδρου 27.

Τηλεφ. 654

ΟΙ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ

ΤΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΩΣΙ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Απευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα μας. — Οἱ ἐν ταῖς ἑπαρχίαις λαμβάνουσιν αὐτὸ ἐχρυσόδετον, ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ἀντιτύπου Δραχ. 12 1/2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- «Ὁ χρόνος». Ποίημα Χ. Χρηστοβασιλῆ.
«Τὸ φιλόλογικόν 1923». — Στ. Δάφνη.
«Ἀδελφὴ ἐπισκέπτρια». — Ναῖδος
«Νύχτα καλὴ», «Ἄλγει Πετεινὸν», «Ἐφές». — Ποιήματα Χρηστοβασιλῆ.
«Φιλοσοφία». — Γ. Σουρῆ.
«Τὰ γραμματόσημα τῆς Κεῦδας». — Κ. Αγγέλου.
«Μάνα». — Ποίημα Γ. Μαρκοῦ.
«Τὸ κράτος τοῦ αἵματος». — Κώστας Κρυστάλλης. — Μετὰ πατήματος ὑπὸ Ναῖδος.
«Οἱ θάνατοι ἐκ δηλητηριάσεως». — Τὰ ψυχικὰ φαινόμενα». — Περὶ ἀπογραφῆς και πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος. — Κ. Γ. Κωνσταντινίδη.
«Μονολογία μιᾶς νευρικής». — Α. Σ.
«Ἡ Αθῆναι ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως». — Μιχ. Καῖρη, ἱατροῦ.
«Ὁ Βύρων εἰς τὴν Κεφαλληνίαν». — Θ. Βελλιανίτη.
«Ἐρταῖ τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων». — Τὰ μεγάλα Παναθήναια». — Ἡ βιομηχανία πρὸς τοὺς ἀρχαίους». — Αἱ θυσίαι διὰ τὸν καλλωπισμὸν». — Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα». — Κρητικὴ μουσικὴ και Κρητικοὶ χοροί». — ὑπὸ Γ. Χατζιδάκη.
«Ἡ μαγειρικὴ παρὰ βυζαντινοῖς» «Κοσμογραφία» «Ψυχικαὶ ἐπιστήμαι». «Τηλεπάθεια. Τηλενέργεια». «Ὁ ἀθλητικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ 1923». — Δ. Δάλλα. «Ἡ φυματώσις». «Τ' ἀρχαῖα μνημεῖα». «Ὅδὲν κακὸν ἀμιγρὸς καλοῦ». — ὑπὸ Ναῖδος. «Ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν». «Ἡ ἀλήθεια στὴ ζωὴ». — Χρονολογία Ser. «Ὁ Κοζάκος Πικίμ». — Διήγημα. «Τὸ εἰδύλλιον τοῦ Οὐγκώ». «Ἑλληνικὰ ἔθιμα». — Χρ. Χρηστοβασιλῆ. «Ὁ κόσμος». — Κωμικὸς μενολόγος Δ. Καλογεροπούλου. «Ἡ δημοσιονομία τῶν ἀρχαίων». — Κ. Γ. Κωνσταντινίδη. «Πῶς κατέπεσεν ἡ Ρώμη». «Τὸ Γλυκάνισον». — Α. Πετρίδης. «Περασμένα Χριστούγεννα». — Κας Πηνελ. Καῖρη. «Τὰ θαύματα τοῦ αἵωνος». «Ὁ Κουρελῆς». — Διήγημα Κ. Σκόκου. «Ἡ μύρη γκαρσονιέρα». — Teddy. «Ἡ ἔρημος Σαχάρα». «Ἀρχαῖα ἔθιμα». «Ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιστάτων χρόνων μέχρι σήμερον καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς περιόδους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Γρηγ. Ξενοπούλου.

ἀ νομίζετε ἴσως, ὅτι ἡ ἀνάμνησίς μου εἶνε παιδική. Ἐτσι σὰς ἔχουν συνηθίσει ὅλοι οἱ συγγραφεῖς. Τὰ Χριστούγεννα, τὸ Πάσχα, τὴν Πρωτοχρονιάν, σὰς διηγούνται μίαν παιδικήν των ἀνάμνησιν, ποῦ τὰς περισσότερας φορές εἶναι καὶ φανταστική. Ἀλλ' ἐγὼ ὄχι· θὰ σὰς διηγηθῶ σήμερα μίαν πρωτοχρονιάτικὴν ἀνάμνησιν τῆς... ἀνδρικῆς μου ἡλικίας, μίαν ἀνάμνησιν ποῦ δὲν ἐκλείπει ἀκόμη τὰ εἰκοσι' τῆς χρόνι' καὶ τὸσον ἀληθινήν, ὥστε δὲν θὰ διακώω νὰ σὰς τὴν διηγηθῶ καὶ μετ' ἀληθινὰ ὀνόματα. . . τῶν ἡρώων. Ως θὰ ἴδῃτε ὅμως παρακάτω, ἡ ἀνδρική μου αὐτὴ ἀνάμνησις εἶνε συγχρόνως καὶ παιδική. Ἀλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ γούστο τῆς καὶ γι' αὐτὸ μόνο σὰς τὴν διηγούμαι.

Ἐκείνον λοιπὸν τὸν καιρὸν, — ἀπὸ τὸ 1902 ὡς τὸ 1906 νὰ εἶδατε μετὰ τὸ νοῦ σας, — ὁ μακαρίτης Κίμων Μιχαηλίδης, ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος ἐξέδιδε τὸ περιοδικὸν «Παναθήναια», τὸ γραφεῖον τοῦ ὁποίου ἀπὸ τὸν δεύτερον χρόνον, τὸ εἶχε μεταφέρει στὸ σπῆτι του, ἐδὼς Ἀριστέλους 85. Ἐκεῖ ἐμικρυνόμεθα ὅλοι οἱ

συνεργάται, φίλοι πλέον στενοὶ τοῦ ἀγαπητοῦ μας Κίμωνος, μετ' ὀλίγον δὲ καὶ τῆς οικογενείας του, ἡ ὁποία ἀπετλείτο μόνον ἀπὸ τὴν σύζυγόν του, τὴν ἀξιότιμον κυρίαν Ἀλεξάνδραν Μιχαηλίδου τὸ γένος Εὐμπεδοκλή καὶ ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδῶν, μικρὸν παιδάκι τότε τριεξαρτιωμένον.

Ἀπὸ ἐτελειώναμεν τὴν ἐργασίαν μας εἰς τὸ γραφεῖον, — τυπογραφικὴν διόρθωσιν, ἀνάγνωσιν χειρογράφου, συζήτησιν σχετικὴν μετὰ τὸ περιοδικόν, κάποτε δὲ καὶ... καυγαδάκι λογιωτατίστικον, — ἐπερνούσαμεν εἰς τὴν διπλανὴν τραπέζαν, ὅπου ἐν εἰρήνῃ πλέον ἐπέραναμεν τὸ τοῦ' μας μετὰ τὴν οικογένειαν, κάποτε δὲ καὶ μετὰ ἄλλους οικογενειακοὺς φίλους, μὴ συνεργάτας, ἢ συγγενεῖς. Ἐτσι καὶ ἐκεῖνο τἀπόγευμα τῆς Πρωτοχρονιάς. Ἡμεῖθα ἐκεῖ, ἐκτός τοῦ Κίμωνος, τῆς κυρίας Μιχαηλίδου, καὶ τοῦ μικροῦ Ἀδῶν, ὁ Νικόλαος Ἐπισκοπόπουλος, — ὁ σημερινὸς μέγας καὶ πολὺς Νικόλα' Δεγκώρ τοῦ Παρισιῦ, — ὁ Διονύσιος Λοβέρδος, ὁ πασίγνωστος σήμερον ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς τῆς Ἀθηναίας Τραπέζης, ὁ ἐπίσης γνωστὸς ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης καὶ συγγραφεὺς Σπυρίδων Λοβέρδος, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου, καὶ ὁ ὑποταγόμενος.

Δὲν πιστεύω νὰ ἦτο κανεὶς μας, τότε,

κάτω τῶν 30 ἐτῶν. Ἄνδρες δηλαδὴ ὅλοι μετὰ μουστάκια μάλιστα, — διότι ἀκόμη δὲν εἶχαν ἐλθεῖ ἡ μόδα νὰ τὰ ξυρίζουν, — ὁ δὲ Μιχαηλίδης καὶ μετὰ γένεια. Ποία ὁμῶς ἦταν, νομίζετε, ἡ διασκεδάσις μας ἐλάν ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα τῆς πρωτοχρονιάς; Τὰ παιχνίδια, τὰ καινούργια πρωτοχρονιάτικα παιχνίδια τοῦ μικροῦ Ἀδῶν!

Ναί, ὥρας ὀλοκλήρους ἐπαίξαμεν μετὰ αὐτὰ, καὶ ὄχι διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὰ χατὸν μικρὸν Ἀδῶν, παίζοντες μετὰ τοῦ σὸν παιδιᾶ, ἀλλ' ἀποπλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἴδιαν μας. . . παιδιᾶν εὐχαρίστησιν. Διότι, πραγματικῶς, εἴχαμεν ξαναγίνει παιδιὰ μετὰ τὰ παιχνίδια ἐκεῖνα. . .

Ἦταν ὁμῶς θυμωμένα! Οἱ γονεῖς, οἱ συγγενεῖς τοῦ εὐτυχισμένου μικροῦ, Εὐμπεδοκλήδες, Κουντουμάδες καὶ καθέξῃς, τοῦ εἶχαν ἀγοράσει, ὅτι ὠραιότερον καὶ τελειότερον ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀγοράντων Ἀθηνῶν. Ἦτο ἡ «τελευταία λέξις τῆς ἀθυρματοποιίας. Γι' ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη μίαν μεγάλην, πολυχρόνην, μετὰλλίην σφοδρὰν ποῦ ἐκαμε θύμωκα στροφῶν καὶ συριγμῶν· καθὼς καὶ ἔνα σιεηρόδρομον, ποῦ ἤμπορούσε χωρὶς ὑπερβολὴν νὰ θεωρηθῇ τὸ ὄγδον ἡδύμα τοῦ παιγνισκίσμου.

Φαντασθᾶτε μόνον ὅτι εἶχε ῥά γινεαι χωριστῆς, καὶ ὅποια ἐστρώνοντο εἰς ἔνα τραπέζι ἢ εἰς τὸ πάτωμα, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰς ἐτραγε σὴν θαυματοποιήσασιν μία κορυφωμένη λ. ο. κ. ο. μ. τ. ἰ. β. α., παρὰ τοῦρου καὶ δεκάδα χαριτωμένων θαυματοποιῶν! Μία σφυρίκτρα καὶ μία τρομπέτα, — ἀπαράλληλως μετὰ τῆς ἀληθινῆς τῶν σιεηρόδρομων, — ἐδίδαν τὸ σήθημα τῆς ἐκκινήσεως καθὼς καὶ τοῦ σταθμίσματος, ἀλλὰ... μετὰ τὸ σταθμίσμα τὸν τραίνου. Ἡμπορούσε δ' εὐκολώτατα νὰ γίνε-

ται καὶ... ἐκτροχιάσις, ἤρχαι μόνον νὰ μὴ συνδεθῶν καλὰ μεταξὺ τῶν δύο ῥάγιων...

Τὸ γόρισμα τῆς σφοδρᾶς ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος καὶ αἱ ἐκτροχιάσεις ἀπὸ τ' ἄλλο, ἦσαν δι' ἡμᾶς αἱ δύο μεγαλύτεραι ἄτραξιόν. Οἱ Λοβέρδοι, ὁ Ἐπισκοπόπουλος, ὁ Μιχαηλίδης καὶ ἐγὼ, ἐμαλώνναμεν μεταξὺ μας ποῖος νὰ πρωτοπάρῃ νὰ γυρίσῃ τὴν σφοδρὰν, ἢ ποῖος νὰ πρωτοκουρδίσῃ καὶ νὰ βάλῃ εἰς κίνησιν τὸν σιεηρόδρομον, διὰ νὰ κινήσῃ τὴν ὠραιότεραν ἐκτροχιάσιν. Ὁ Ἐπισκοπόπουλος ἐφώνησεν ὅτι εἶναι εἰδικὸς εἰς τὰς ἐκτροχιάσεις, ἀλλὰ τοῦ ἀμνησθεύοντος αὐτῆς τὴν εἰδικότητά ὁ Μιχαηλίδης. Καὶ γέλια, γέλια, γέλια! Δὲν πιστεύω νὰ ἐξελέσκαμεν ποτὲ ὅσον τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο· ἀλλ' οὕτως καὶ νὰ ἐσοδασυρῶμεν τὸσον εἰς παιχνίδι, διότι ἦλθε καὶ στιγμὴ ποῦ ἐπαίξαμεν μετὰ ἀληθινὴν ἀφωσίωσιν καὶ μίαν ἀγρίαν σοδορότητα, ὅπως παίζουν κάποτε τὰ παιδιά...

Καὶ ὁ Ἀδῶς; Θὰ ρωτήσετε. Τί ἔκαμεν ὁ μικρὸς εἰς ὅλ' αὐτὰ;

Ἦ, στήν ἀρχή, ἐδιασκεδάζε μετὰ μας καὶ αὐτὸς. Διότι ὁ καὶ μόνος ἐνόμιζεν ὅτι ἐπαίξαμεν γι' ἀγάπην του. Σιγά-σιγά ὁμῶς ἄρχισε νὰ βλέπῃ, νὰ ἐννοῇ. Ἐπαίξαμεν διὰ λογαριασμὸν μας, δὲν τὸν ἐλαμβάναμεν διόλου ὅπ' ὄψει, δὲν τὸν ἠθέλαμεν στή συντροφίαν καὶ εἰς τὰς διακυρτωρίας του δὲν ἐδίδκαμεν ἀντάχσιν!

— Φτάνει παιὰ μὴς ἐφώνησε. Ἀφήστε με νὰ παίξω καὶ ἐγὼ! ... Τὰ παιχνίδια μου!... Μπαμπά! Μπαμπά! Τὰ παιχνίδια μου!...

Ἐμπεῖς τίποτα, τὴ δουλειά μας. Ἀντιθέτως ἐσπρώχναμεν τὸν μικρὸν ὅταν ἔκανε νὰ μὴ πάρῃ κανένα παιχνίδι. Ἡ

τοῦ ἐφωνάζαμεν·

— Παῖζε σὺ τὸ τσιπούρο!... καθέλ-
λινεφε τλόογχι!...

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ παιδιὰ θέλουν ἀκριβῶς
ἐκείνο ποῦ τοὺς παίρνουν, ὁ μικρὸς Ἀθ-
ρος ἀγρίεφε καὶ μὴν στιγμὴν ὤρμησε νὰ
μᾶς ἀρπάξῃ τὴν σβούρα καὶ τὸν σιδη-
ρόδρομον. Τὶ ἔγινε τότε δὲν περιγράφε-
ται! Ἀπὸ δὴ νὰ τραβᾷ ὁ Ἀθρος, ἀπὸ καὶ
νὰ τραβῶμε μεῖς ὅλοι! Πότε τὴ σβούρα,
ποῦ τὴν ὑπερασπιζόταν ὁ ἄνας μας, πότε
τὴν λοκομοτιδική μου τὴν ὑπερασπιζόταν ὁ
ἄλλος μας, πότε τίς ράγισε καὶ καθέξῃς.
Καὶ φωνές, καὶ κλάμματα, καὶ μαλώμα-
τα, καὶ κακό...

— Σύχατε λοιπόν, Ἀθρο!... Ἀ, μὴ
εἶσαι ἀνυπόφορος!... Δὲν ντρέπεσαι!...
Σὰν μωρὸ κάνεις!...

Επιτέλους ὁ μικρὸς εἶδε πῶς δὲν μπο-
ροῦσε νὰ μᾶς νικήσῃ, ἐπιστομῶσε, ξαπλώ-
θηκε χάμω κι' ἄρχισε κἀνι ξεφωνιτιά, σὰ
νὰ τὸν ἔσφαζαν:

— Τὰ παιχνίδια μου!... Ἀααα!...

Ἀναγκαστήκαμεν ἔτσι νὰ τοῦ τάψω-
μεν:

— Νά, νά!... πᾶρ' τα καὶ σόπα!

Ἀλλὰ αὐτὸ πρὸς μεγάλον κωφανι-
σμόν ὄλων μας, καὶ προπάντων τοῦ Μι-

χαηλίδη, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Ορίστε κατὰστασις! Τὰ παιχνίδια
δὲν εἶναι, κύριε, γιὰ τὰ παιδιά!... Τὰ
παιχνίδια εἶναι γιὰ τοὺς μεγάλους!... Κα-
κόπαιδο!...

Λιγωθήκαμε ἀπὸ τὰ γέλια. Ἀκοῦς ἐ-
κεῖ, τὰ παιχνίδια γιὰ τοὺς μεγάλους!...
Ἀλλὰ ὁ Μιχαηλίδης δὲν ἄφησε τὴ σοβα-
ρότητά του, οὔτε τὴ φύρκα του. Καὶ
στρεφόμενος σ' ἡμᾶς, ἐξηκολούθησε:

— Καλὰ λέω! Φαντάζεστε σεῖς, ὅτι
αὐτὰ τὰ ὠραῖα, τὰ τέλεια παιχνίδια τὰ
κάνουν γιὰ τὰ παιδιά; Καὶ τί καταλα-
βαίνουν ἀπ' αὐτὰ, τὰ κουτόπαιδα; Ἡ
κοινότερη σβούρα, ἡ προστυχότερη, δέκα
λεπτῶν πρᾶμα, θὰ διασκεδάσῃ τὸ Ἀθρο
ὅσο κι' αὐτὴ, ἴσως καὶ περισσότερο. Δὲ
βριέστε! Αὐτὰ τὰ πολυτελῆ, τὰ κριβὰ,
τὰ κομψὰ καὶ τὰ ἐξυπνα παιχνίδια τὰ
κάνουν γιὰ μᾶς. Τὰ παιδιά εἶναι ἡ πρό-
φαση. Τοὺς τάγοράζουμε γιὰ νὰ παίζου-
με εὐσχήμως ἡμεῖς. Καὶ τὸ εἶδατε σή-
μερα.

Σοβαρευθήκαμε κι' ἡμεῖς ὅλοι. Παῦ θὰ
πῇ, ὅτι αὐτὸ ἦταν τὸ ἐπιμύητο...

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οδὸς Πειραιῶς 1β Ὁμόνοια
Ἡ ἀρτιωτέρα κατάρτισις.— Σύστημα εὐμεθεδωτάτων
Καθημερινὴ διδασκαλία καὶ ἐξέτασις
Κύκλοι 3 μηνῶν διὰ διπλωματικὰς ἐξετάσεις
καὶ μηνιαῖοι τμηματικῶς.

ΑΡΙΣΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΙΣΤΙΧΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

Εἰς ἀφορμὴν τῆς τραγικῆς καταστρο-
φῆς τοῦ γαλλικοῦ πηδαλιουχομένου «Διξ-
μούνη» παραθέτομεν πίνακα τῶν προη-
γηθεισῶν καταστροφῶν τῶν πηδαλιουχο-
μένων, διαφόρων ἐθνῶν, ὅστις ἀποτελεῖ
πράγματι ἕνα μνηρολόγιον σκληρὸν
τῶν προσπαθειῶν πρὸς κατάκτησιν τοῦ
ἀέρος.

Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον δὲν ἀναφέρον-
ται αἱ καταστροφαὶ αἱ ἐπισυμβᾶσαι κατὰ
τὰ πολεμικὰ ἔτη καὶ ἀπὸ πολεμικὰς ἐπι-
χειρήσεις, ἀλλὰ ἀπλῶς αἱ πτήσεις πρὸς
ἐξερρνήσιν ἢ ἐπίτευξιν ρεκόρ ταχύτητος,
ἀντοχῆς κτλ. ὑπὸ τολμηρῶν ἀερεπόρων.

Ἰδοὺ ὁ ἐπικαιρὸς οὗτος πίναξ:

Γαλλία

1901. Τὸ «Σάντος Λουρόντ» κατέπε-
σεν ἐπὶ μὲς στέργι.

1902. «Λε Πάξ» κατέπεσεν ἐπληγώ-
θησαν 2.

1903. Τὸ «Μπαρόν» μὲ 2 νεκρούς.

1907. Ἡ «Πατρίς» ἀνεν πληρώματος
ἀφηρημένη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ἀπωλέσθη.

1909. Ἡ «Δημοκριτία» κατέπεσε κα-
τόπιν ἐκρήξεως. 4 πληγωμένοι.

Αγγλία

1908. «Λε Λοδελάς» πυρποληθὲν 3
θύματα.

1910. Ὁ «Ἀριθμὸς 2» κατεστράφη ἀ-
ποσυντεθὲν εἰς τὸν ἀέρα.

1911. «Λε Λέμποντ» κατέπεσεν.

1911. Καταστροφὴ τῶν Μπέιτς καὶ
Γιόμπερ.

1911. Εὐκρηξίς τοῦ Ν. Σ. 11 9 πλη-
γωμένοι.

1921. τὸ P 34 λατοστάφη κατὰ τὴν
προσγείωσιν τοῦ.

1921. Τὸ P 38 (Z P 2) κατόπιν ἐκρή-
ξεως 44 πληγωμένοι.

Γερμανία

1906. Τὸ Ζέππελιν Νο 2 νεκροῦσαν.

1908. Τὸ Ζέππελιν Νο 4 κατόπιν ἐ-
κρήξεως.

1909. Τὸ Ζέππελιν Νο 2 ἐπισκευασθὲν,
κατέπεσεν ἐπὶ ἐνὸς δένδρου.

1909. Τὸ Ζέππελιν Νο 3 κατεστράφη
ὑπὸ θυέλλης.

1910. Τὸ Ζέππελιν Νο 11 ἐπισκευα-
σθὲν ἐκ νέου ἀνηρπάγη ὑπὸ τοῦ ἀέρος.

1910. Ἡ «Γερμανία» κατέπεσεν παρὰ
τὸ φρούριον τοῦ Τέσμπουργ.

1910. Τὸ «Ερδρόθ» ἐξ ἐκρήξεως, 5
θύματα.

1910. Τὸ Ζέππελιν IV ἐξ ἐκρήξεως
παρὰ τὸ Βάδεν-Βάδεν.

1911. Τὸ «Ερσας» κατεστράφη παρὰ
τὸ Δούσελντορφ.

1912. Τὸ «Σδόμπερ» ἐξ ἐκρήξεως
κατὰ τὴν ἐξόδον του ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου.

1913. Τὸ «Σούτ-Λάνξ» κατεστράφη ὑ-
πὸ θυέλλης.

1913. Τὸ «Λ.Ζ.1» καὶ τὸ «Λ.Ζ.2» ἐξ
ἐκρήξεως. 28 θύματα.

Ἀμερικὴ

1912. Τὸ «Ἀλτρον» κέν.

1913. Ἡ «Ἀμερικὴ» κατέπεσεν εἰς
τὴν θάλασσαν.

Ιταλία

1913. Τὸ «Φοντανίτσι» ἐκ πτώσεως.

1921. Τὸ «Ζέππελιν» ἀκχωρήθην ὑπὸ τῆς Γερμανίας κατεστράφη εἰς Κικμπίνσι.

1922. Ἡ «Ρόμψ» ἐξ ἐκρήξεως μὲ 34 θύματα.

Τὰ καταστροφὰ τὰ Ζέππελιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τὸ σύνολον τῶν ἀπολαίων εἰς Ζέππελιν ἔχει ὡς ἐξῆς:

26 καταστραφέντα ὑπὸ τῶν Συμμάχων.
14 ἐκ δυστυχημάτων ἢ θαλάσσιων. 12 ἐξ ἐκρήξεων καὶ 17 κατὰ τὴν προσγειώσιν των ἢ ἐκ διαφόρων ἄλλων αἰτιῶν ἤτοι ἐν συνόλῳ αἱ ἀπώλειαι εἰς ἀερόπλοια ἀνέρχονται εἰς 69.

Πόσα Ζέππελιν

κατασκευάζονται ἡδὴ

Πρὸς τὰς καταστροφὰς αὐτὰς ὅλα τὰ ἔθνη ἐξακολουθοῦν κατασκευάζοντα «Ζέππελιν» τρομακτικῶν διαστάσεων. Δὲν εἰ-

ναι ἄσκοπον νὰ ἀνκφέρωμεν τὰ ἔθνη αὐτὰ νὰ σήμερον ἔχουν ὑπὸ κατασκευὴν «Ζέππελιν» πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐναερίου στόκου των.

Ἡ ΑΜΕΡΙΚΗ. Τὸ «Ζ.Ρ.1» τὸ «Ζ.Ρ.2» μεγάλων διαστάσεων καὶ 7 πηδαλιουχοῦμενα μικροτέρως χωρητικότητος.

Ἡ ΑἴΤΑΛΙΑ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1923 ἐφήφισε μέγιστον ποσὸν διὰ τὴν κατασκευὴν πολλῶν πηδαλιουχοῦμένων τύπου Ζέππελιν.

Ἡ ΙΤΑΛΙΑ ἔχει ἤδη 4 Ζέππελιν Στρατιωτικοῦ τύπου καὶ 2 τύπου Φερλάντι. Ἐχει ἐπίσης ὑπὸ ἐκτέλεσιν 2 πηδαλιουχοῦμενα διὰ στρατιωτ. ἐπιχειρήσεις καὶ ἐν δι' ἐμπορικὰ τάξειδια 120.000 κυβ. μέτρων.

Ἡ ΙΣΠΑΝΙΑ. Μία Ισπανογερμανικὴ ἐταιρεία ἀνέλαβε νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὴν Ισπανίαν ἐπιβατικὰ πηδαλιουχοῦμενα ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ ἐναερίου συγκοινωνία Σεβίλλης - Μπουένος-Αἰρες. Ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἐπιδραδύνεται λόγῳ τῆς ἀπαγορεύσεως ὑπὸ τῶν Συμμάχων τοῦ νὰ κατασκευάζῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἢ Γερμανία πηδαλιουχοῦμενα.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΞ. Ε. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Απὸ 1ης Δεκεμβρίου ἤρχισεν ἡ Β' ἐτησίᾳ συνδρομὴ τῶν συνδρομητῶν τοῦ «Θησαυροῦ».

Ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι οὐτὶ ἐκτιμῶντες τὸ ἔργον μας θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑποστηρίζοντες αὐτὸ, παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἐμβάσωσιν ἡμῖν τὴν συνδρομὴν τοῦ Β'. Ἔτους οἱ μὲν ἐν τῷ ἔσωτερινῷ μέχρι τῆς 15 Ιανουαρίου, οἱ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 31 Ιανουαρίου.

Ἡ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ "ΚΕΛΛΙΟΝ"

Ολοὶ τοῦ παρακολουθοῦν μετὰ προσοχῆς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶναι σύμφωνοι κατὰ τοῦτο, ὅτι διερχόμεθα ἡθικὴν κρίσιν. ὅτο ἡ νεότης κινδυνεύει, ὅτι τὰ ὑψηλὰ εὐγενῆ συναισθήματα τίθενται εἰς κολύβιο ποδιστέρων μοίραν ἀπέναντι τῶν ἄλλων κοινωνικῶν ἀπασχολήσεων καὶ ἐν γένει, ὅτι ὁ κόσμος ἐνδιαφέρεται μόνον διὰ ζητήματα στενωτάτης κοινωνικῆς ἀντιλήψεως.

Ἡ πρὸς τὸν ὕλισμόν τάσις καὶ θυμωμάς ἀντικρύσσεται παντοῦ, ἐξαπλοῦται εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις καταντὰ σχεδὸς λατρεία, ἐνῶ ἀπ' ἐτέρου, τὰ εἰγενῆ καὶ ἀνθρωπιστικὰ συναισθήματα τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς χλευάζονται καὶ γελοιοποιούνται.

Οἱ ἠθικολόγοι καθ' ἑκάστην κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ ὕλισμου καὶ τὴν τάσιν πρὸς αὐτόν, οἱ δὲ ἀπαισιόδοξοι σχεδὸν εἶναι ἀπηλπίσμενοι διὰ τὸν πολιτισμόν τῆς ἐποχῆς αὐτῆς.

Ἀντιφρόδως ἡ κατὰστασις αὐτὴ εἶναι πολὺ σοβαρὰ διότι ἀποτελεῖ ἕνα κύριον τεκμήριον τῆς παρακμῆς τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ὅλων τῶν προηγουμένων πολιτισμῶν, ὡς τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ κλπ. ἡ παρακμὴ ἤρχισεν διὰ τῆς ἡθικῆς κατὰπτώσεως.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ ἀπελπιζώμεθα τελείως· ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐμπερικλείει

τὸ καλόν, καὶ θεοκίως αὐτὸ τὸ καλὸν θὰ ὑπερισχύσῃ καὶ θὰ θριαμβεύσῃ ἐπὶ τέλους καὶ κατόπιν ὅλων τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῆς ἐξελιξεως.

Ἡ πίστις σώζει, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνεδεύηται ὑπὸ τῶν ἔργων ὥστε ἡς ἐλπίσωμεν, συνάμα ὅμως καὶ ἡς δράσωμεν· τὴν σωτηρίαν μας πρέπει νὰ τὴν περιμένωμεν ἀπ' ἡμᾶς αὐτοῦς.

Ἡ σωτηρία ἐγκτεται εἰς τὴν παιδαγωγικὴν μόρφωσιν καὶ διαπλάσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Πολλοὶ νομίζουσιν ὅτι ἡ μόρφωσις διδεται εἰς ὠρισμένην ἡλικίαν καὶ ὑπὸ ὠρισμένων εἰδικῶν. Ἀλλὰ αὕτη εἶναι πολυσχιδής, ἀρχίζει δι' ἀπὸ τὴν γέννησιν καὶ λήγει μετὰ τὸν θάνατον. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας ἔλεγον, πολὺ δίκαιως, «γῆράσκω ἀπὸ πολλὰ διδασκόμενος»· πρὸς τὴν παιδαγωγίαν δὲ τείνουσιν καὶ συμβάλλουσιν ἥτε οἶκος, γένεια, τὸ σχολεῖον καὶ ἡ κοινωνία.

Ἐπίσης πολλοὶ συναυτίζουσιν τὴν παιδαγωγίαν μετὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ σχολείου. Ἐν τούτοις τὸ σχολεῖον εἶναι μόνον μέρος τῆς διαπλάσεως καὶ διή, τοῦλάχιστον μέρος αὐτῆς, διότι τὸ σχολεῖον διδαι μὲν τὴν μάθησιν, ὡς καὶ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, καλλιεργεῖ τὸ πνεῦμα καὶ διδάσκει θεωρητικὰς γνώσεις, ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον σχολεῖον ὅπου μορφοῦται ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐτὸς ὁ

βίος. Αὐτὸς ἀναλαμβάνει τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ, αὐτὸς κἀμνει συγκεκριμένην τὴν ἀφηρημένην γνώσιν, ἐν γένει δὲ ὁ βίος εἶναι τὸ πειραματικὸν σχολεῖον.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ περιβάλλον παιδεύει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν παιδαγωγίαν· τὸ περιβάλλον δὲ αὐτὸ εἶναι ἀλληλοδιαδόχως ἡ οἰκογένεια, τὸ σχολεῖον, καὶ ἡ κοινωνία.

Εἰς τὴν οἰκογένειαν μεγαλύνει ὁ νέος, εἰς τὸ σχολεῖον διδάσκεται, εἰς δὲ τὴν κοινωνίαν, μὲ τοὺς συντρόφους, τοὺς συνεργάτας, τοὺς φίλους καὶ τὰς διαφόρους σχέσεις, ἀποκρυσταλλοῦται ὁ χαρακτήρ του.

Κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος, καὶ αὐτὸς ὁ ἰσχυρότερος· χαρακτήρ φέρει τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος καὶ ὅλον σχεδὸν τὸν βίον του.

Τῆς μητρὸς πρὸ πάντων ἡ ἐπιρροή εἶναι μίσηται καὶ σπουδαιότατη, ἰσθὺ δὲ πῶς τὴν περιγράφει ἡ «Θλίψ. Σάινερ» :

«Φέρομεν μαζὺ μας καὶ κατασκευάζομεν τὸν κόσμον. Αἱ ψυχαὶ τῶν μικρῶν παιδῶν εἶναι θυμῶσι ἀντικείμενα λεπτότητος καὶ τρυφερότητος. Καθ' ὅσον τὸν βίον τῶν φυλάττουν τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν ἀντανάκλασιν τῶν πρώτων βλεμμάτων τὰ ὅποια ἀντικρύζουν· τὰ δὲ θλέμματα αὐτὰ καὶ ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ εἶναι τῆς μητρὸς ἢ ἀλλῆς τινὸς γυναικὸς».

Ο Ερμπέρ Σπένσερ ὡς ἐξῆς σκέπτεται διὰ τὸ ζήτημα αὐτό: «Αφ' οὗ ἡ ἀξία καὶ ἡ δύναμις μιᾶς κοινωνίας στηρίζονται, κυρίως, ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν πολιτῶν τῆς, καὶ δεδομένου ὅτι ἡ παιδαγωγία εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον διὰ τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ χαρακτῆρος, ἔπεται ὅτι ἡ πρόθεσις καὶ ἡ εὐημερία τῆς κοινωνίας

δασίζονται ἐπὶ τῆς οἰκογενείας.»

Ο αὐτὸς δὲ συγγραφεὺς ἄλλοι λέγει τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά: «Επειδὴ ἡ κοινωνία δὲν εἶναι παρὰ μία ἀνάπτυξις τῆς οἰκογενείας, δὲν ὁ ἄνθρωπος ἐξέρχεται διεφθαρμένος ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν, φυσικῶς θὰ εἰσέλθῃ τοιοῦτος εἰς τὴν κοινωνίαν.»

***

Αὐταὶ εἶναι ἀληθεῖς ἀναμφισβήτητοι, καὶ ὅλοι οἱ ἠθικολόγοι καὶ οἱ σοφοὶ εἶναι σύμφωνοι κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ μήτηρ παιδεύει τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὴν παιδαγωγίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐν τούτοις πόσοι εἶναι ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι φροντίζουν ὥπως πρέπει διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν νεανίδων;

Γενικῶς, ὅλοι φροντίζουν πολὺ περισσότερο διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν νέων καὶ δι' αὐτοὺς ὑποβάλλονται εἰς ὅλας τὰς θυσίας, ἀλλὰ διὰ τὰς νέας, τὸ πρᾶγμα διαφέρει, ὅσον καὶ ἂν γνωρίζουν αὐταί, εἶναι ἀρκετὸν, ἀρκεὶ νὰ ἔχουν τὰς ἐπουσιώδεις γνώσεις, καὶ νὰ ἐπιμελοῦνται τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιτολαιᾶς καλλονῆς τοῦ σώματος.

Διότι, οἱ μὲν νέοι θὰ γείνουν ἄνδρες μίαν ἡμέραν, αὐταὶ θὰ εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς οἰκογενείας, θὰ φροντίζουν νὰ φέρουν τὸν ἄρτον καὶ λοιπὰ ἔξοδα διατροφῆς, ὥστε διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπαξίως τὰ καθήκοντα αὐτὰ τὰ ἀνδρικά, ἐπιμελοῦνται πάρα πολὺ τῆς παιδαγωγίας καὶ τῆς μορφώσεώς του.

Ἀλλ' ἡ νεανὶς θὰ γείνη μήτηρ· ὁ ἄρτος τὸν ὅποιον ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ εἶναι ἡ τροφή τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας. Αὐτὴ πρῶτα θὰ ἐπείρῃ τὸν σπῆρον τοῦ καλοῦ, τοῦ εὐγενοῦς καὶ τοῦ ὑψηλοῦ. Αὐτὴ, πρῶτον θὰ ἀναπτύξῃ τὸς κανόνες τῆς ὁληΐσεως, τῆς σταθερότητος καὶ τοῦ λογικοῦ. Αὐτὴ, ἐπίσης, θὰ ἀναλάβῃ τὴν τελείαν σωφιστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδός, ὑπὸ ἑαυτὴν ὑγιεινῆς, τροφῆς καὶ γυμναστικῆς.

Ἐὰν ἐσκέπτοντο ὅποιον καὶ ὅπως μέγα εἶναι τὸ ἔργον τῆς μητρὸς, ὅποιας

φροντίζας· δὲν θὰ κατέβαλλον διὰ τὴν μόρφωσιν αὐτῆς;

Ὡς καὶ ἀνωτέρω εἵπομεν, ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον παιδαγωγικὸν «κελ-λόν».

Ἐὰν τὸ ἠθικὸν κακὸν συμβαίῃ νὰ ἀξίῃ τοῦτο προέρχεται διὰ τὴν οἰκογένειαν δὲν ἔχει ἀκριδῇ συνειδῆσθαι τοῦ ρόλου τῆς, καὶ διότι δὲν συναισθάνεται τὴν κοινωνικὴν τῆς εὐθύνην.

Ἐκείνο τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ ἡ κοινωνία ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν εἶναι νὰ κατέχῃ αὐτὴ τὴν ἀπαιτουμένην ἠθικὴν ἀξίαν. Ὅσοι δὲ σκοπεῖ ν' νὰ συμπεῇ οἰκογένειαν πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ἑξῆς πρῶτον αὐτό. Ἡ ἐστία αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνον καταφύγιον ἐναντίον τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν οὐσιώδη τὴν ὑλικὴν ἀσφάλειαν καὶ εὐμάρειαν, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ ἐκπληρῶν ἕνα μέρος ὑψηλότερον καὶ εὐγενέστερον· ἐφεί-λει νὰ μορφώσῃ ἄνθρώπους ἠθικοὺς· δ-γιεῖς κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑγιεῖς τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα.

Ἡ οἰκογενειακὴ ἐστία ὀφείλει νὰ εἶναι ἁρμονικὴ καὶ εἰρηνικὴ. Νὰ εἶναι τὸ ζῶν παράδειγμα, τὸ καθημερινὸν μάθημα τὸ ὅποιον διδεται ἀκόπως· διότι ὅλοι αἱ θε-οφεία θὰ μένουν ἄνευ αποτελέσματος· ἂν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τῆς προσωπικῆς διαγωγῆς τῶν γονέων.

Βεβαίως ἀπαιτοῦνται πρὸς τὸν σκοπὸν

ΑΓΟΡΑΣΑΣΕ ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ "ΘΗΣΑΥΡΟΝ",

400 σελίδες ποικίλης ὕλης εἰς κομψότατον χρυσοδεμένον τεῖχος
ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὰ κιόσκια καὶ τὰ γραφεῖα μας

Χρυσόδετος δρ. 12.50 Χαρτόδετος 8.50

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελευτῶν
ἐν συστάσει,

«ὅτε πολλοὶ φροντίζας, πολλοὶ κόποι, καὶ πολλὰ θυσίαι, ἀλλὰ τὸ μέλλον τῆς κοινωνίας, καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐξαρ-τῶνται ἀπὸ τὰς θυσίας αὐτῆς! Ὅποιοι δὲ πλοῦτος, ὅποια δόξα προστίθεται εἰς τὴν κοινωνίαν ὅταν εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν νέ-ος· ἀξιοσπεύς καὶ τίμιος νέος μὲ μαγά-λην καρδίαν καὶ δυνατός μὲ ἠθικὴν ἀ-ξίαν».

Αἰθῆναι,

Ε. ΒΑΛΑΟΥΡΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Νέα ἀνέκδοτος σειρὰ).

Τοῦτακτικεῦσυνεργάτουμας κ.Κ.Σκόκου

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ

Τόσο πιστὸς καὶ συνεπὴς
εἶναι στῆς δοξασίες του,
ποῦ δὲν ἀριθμήθηκε καμμιὰ
ἀλ' τῆς παληῆς μοῦρης του!

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Λέρωσε σ' ἕνα σωρὸ
τὸ κορμὶ της προστυχιές...
Τώρα ἀπολυμαίνεται
μὲνηστειές καὶ προσευχές!

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

τῶν διαφορῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀναπτύσσουν ἀπὸ τοῦ δήματος ἐπὶ λεῖτοι παρ' ἡμῖν ἐπιστήμονες καὶ λογογράφοι.

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων διαλέξεων παρεδόθησαν ἡμῖν αἱ οἰκτεῖαι περιλήψεις, ἀλλ' ἡ δημοσίευσίς αὐτῶν καθυστέρησε λόγῳ τῆς μὴ ἐκδόσεως τοῦ ἑβδομαδιαίου τευχους κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀντιαισταθέντος ὑπὸ τοῦ

τευχους τῆς «Πρωτοχρονιάς».

Παραθέτομεν συνεπὶς ὧδε τὰ περὶ τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἐπιφυλατιόμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές τεῦχος τὸ τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Ξενοπούλου ἐν τῷ «Λυκείῳ τῶν Ἑλληνίδων».

Η ΚΑΣΣΙΑΝΗ

Ἡ διάλεξις εἰς τὸν «Παρνασσόν» ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ λογοτέχνου κ. Γιάγκου Ἀργυροπούλου μετὰ θέμῃ τὴν Κασσιανὴν ὡς ὑποψήφια τοῦ Βυζαντίου αὐτοκράτειραν, μοναχὴν ἀλλ' ἰδίως ποιήτριαν, συνεκράτησε ζωηροτάτην τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου ὡς ἐκ τῶν πολλῶν καὶ διαφορῶν ἐκδόσεων αἵτινες ἔχουσιν κυκλοφορήσει περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἠθικοῦ της. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ διάφοροι ἐκδόται λαϊκῶν μυθιστορημάτων πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν, ὁσάκις ἐξέδιδον εἰς φυλλάδιον τὴν βιογραφίαν τῆς σοφῆς καὶ ἰδανικῆς κόρης, ἐφρόντιζον ἐξ ἐπαγγελματικῆς προθυμίας νὰ στρεβλώνοσι διςφοροδοτῶς τὴν ἀφορώσαν αὐτὴν ἀλήθειαν οὕτως ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ, νὰ πιστευθῇ γενικῶς παρὰ τῷ λαῷ, ὅτι ἡ ὥραία τοῦ Βυζαντίου

παρθένος, κάθε ἄλλο ἢ ἀγνὴ καὶ ἐνάρετος ὑπῆρξεν.

Συνεπεία τῆς στρεβλῆς ταύτης ἀντιλήψεως καὶ τὸ περίφημον αὐτῆς τροπάριον — «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμνηστίασις» —, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν κοσμοσυρροὴν ἐκάστην Μ. Τρίτην εἰς τὰς ἐκκλησίας ὁποῖτε μετὰ κατανύξεως ψάλλεται, ἀτυχῶς ἔχει παρανοηθῇ παρὰ πάντων. ἔχοντων τὴν ἀντίληψιν — πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων —, ὅτι, ἐαυτὴν ὑπονοεῖ ἡ ποιήτρια, ὅταν συντετριμμένη ζητεῖ τὸ τέλος καὶ τὴν εὐσπλαγχτίαν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ακριβῶς λοιπὸν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῆς πλάνης ἐζητήσεν ὁ ἀγορητὴς διὰ τῆς μικρᾶς καὶ ὥραίας ὁμιλίας του νὰ ἐπιτύχῃ. Καὶ τὸ κατόρθωσε πλήρως δι' ὅτους εἶχον τὴν πρόνοιαν νὰ καταλάβουν μίαν θέσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσού».

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ἐφορῶν μετὰ μεγάλῃ προσοχῇ, πάντα καὶ τὰ σκοτεινότερα ἀκριβῶς σημειῖται, αὐτὴν δυνατόν νὰ παρουσιάσῃ ἀμφιβολίας, ἐξέθεσε λεπτομερέστατα, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὰ κατ' αὐτὴν καὶ ἔκαμε νὰ λάμπῃ ἡ ἀλήθεια, ἀντιληφθέντων ἄριστα πάντων πόσον ἐσφαλμένη καὶ ἀδικος ὑπῆρξεν ἡ μέχρι τοῦδε κρίσις διὰ τὴν ὥραίαν Κασσιανὴν, τὴν ἐκλεκτὴν τῆς Χριστιανωσύνης γυναῖκα, τὴν περιποιούσαν τιμὴν καὶ ὑπερηφάνειαν εἰς τὸ γυναικεῖον φῶλον.

Ἡ λεπτὴ καὶ αἰσθηματικὴ κόρη ἐμπνευσθεῖσα ἀπὸ τὴν εἰλικρινὴ καὶ βαθεῖαν μετάνοιαν τῆς ἀμαρτωλῆς Μαγδαληνῆς, ἔγραψε τὸν περίφημον καὶ γνωστὸν τοῖς πᾶσι ὕμνον, αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ ὁποῖου γραφεῖται μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτο-

τοκράτορος Θεοφίλου εἰς τὸ Μοναστήριον, δυνατόν, νὰ ὑπονοοῦν τὴν εὐσεβῆ κόρην, ἣτις ἐν τῇ μετριοφροσύνῃ καὶ ταπεινότητι αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου θεωρεῖ ἐαυτὴν ἀμαρτωλὴν καὶ ἐκλιπαρεῖ τὴν χάριν καὶ ἄφεσιν τῶν ἀνυπόστατων ἁμαρτιῶν της.

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος κοσμήσας μετὰ ὅλην τὴν αἰθεριότητα τῆς ποιήσεως τὸ ἐκλεκτὸν θέμα τοῦ ἔδεχθη τὰ θερμοῦτα συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων Συνοδικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀκροατῶν του.

Θὰ ἦτο εὐχρὴς ἔργον ἂν ἡ διάλεξις αὕτη λόγῳ τῆς ἐπικαιρότητος τοῦ θέματός της ἐπὶ νελαμβάνετο τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν.

ΝΑΪΣ

ΔΗΘΕΙΑΙ

Πάντες ἐγεννήθημεν κλαίοντες, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἀποθνήσκει γελῶν.

Ολίγοι ἄνθρωποι δὲν ἔγλασαν ἐν τῷ βίῳ των, οὐδεὶς ὅμως διήλθεν αὐτὸν χωρὶς νὰ κλαύσῃ.

Τὰ δάκρυα τῶν γυναικῶν τιμῶνται πολὺ καὶ ταῖς στοιχίζουσι ὀλίγον.

Ὁ ἔρως καὶ ὁ βῆξ δὲν κρύπτονται.

Οἱ φίλοι-δομοῖζοι τὰς ἀγοραίας ἀμύξας. Οὐδεμίαν εὐρίσκει τις ὅταν βρέχῃ καὶ οὐδένα ὅταν δυστυχῇ.

Πρὶν ἢ διψᾷ τις πρέπει νὰ σύρῃ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ φρεάτος.

Ἡ ἐργασία ἀρέσει τῷ Θεῷ, ἡ δὲ ἀργία τοῖς ἀνθρώποις.

Ὁ χρυσὸς καταστρέφει πλεοτέρας ψυχὰς ἢ ὁ μόλυβδος σώματα,

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΟ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Τί περίεργον καὶ ἀκχετάληπον εἶνε τὸ Ἀθηναικὸ κοινόν. Πήγατε καμμιὰ φορά χειμῶνα στὸ θέατρο; Ἀν ναι θεοκίως θὰ σὰς ἔκανε ἐντύπωσι Σαχάρας ἀπὲ ἔλλειψιν κότμου, ἐκτός ἂν ἦτο Σαββατοκύριακο ὁπότεν προσέρχονται αἱ λαϊκαὶ τάξεις. Πρώτη καὶ δευτέρα τάξις ἀπέχουν συστηματικὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὸ θέατρον, προφασίζόμεναι ὅτι τὸ ἐχόρτασαν τὸ καλοκαίρι. Σκεφθῆτε νὰ πάθῃ κανεὶς βαρυστομυχία ἀπὸ μιὰ καλλιτεχνικὴ ὅπως δὴποτε εὐχαρίστησιν. Ἐν τῇ μεταξύ καὶ ἂν ἀκόμη ποικίλλει τὸ θέατρον μὲ μιὰ ξένη τουρνέ, ἢ μὲ ἓνα δυνατὸ ἔργον τοῦ πρωταγωνιστοῦ ἢ Μαρίκα καὶ πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι ἀνένδοτοι δὲν

πλησιάζουν στὸ θέατρο. Ἀντιθέτως οἱ κινηματογράφοι ὑπερπλήρεις καθ' ἑβδόμην. Ακριδῶς ἀπὸ τὸν κόσμον ποῦ συχνάζει καὶ εἶναι τακτικώτατος ὅλο τὸ καλοκαίρι στὰ θεάτρα. Γικτι τοῦς προτελκεῖ ἄρα γε περισσότερον τὸ κινηματοθέατρον: Τὸ σκοτάδι; Τὸ ἄφωνον παίξιμο τῶν ἡθοποιῶν; Ἡ πρὸ πάντων ἡ φθήνεια. Ἐμεῖς νομίζομε δὲ ἡ κυριώτερα ἀφορμὴ τῆς ἀποχής τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τὸ θέατρον εἶναι ἡ συνήθεια.

Ἐπυνεύθησαν νὰ τρῶνε μὲ τὴν κουτάλα τῆς οὐπάς τὸ καλοκαίρι τὸ θέατρον. καὶ τὸν χειμῶνα ἀπὸ ἀντιδρᾶσιν δὲν ἐννοοῦν νὰ τὸ καταπιῶν οὔτε μὲ σταχονόμετρο.

ΚΑΠΟΙΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Προχθὲς δεξιῶσις παρὰ τῇ κ. καὶ τῇ κ. Βούλγαρη. Μεταξὺ τῶν παρευρεθεισῶν ἡ κ. Καίτη Δοῦμα φέρουσα κομφοτάτην ἀμύριον, τύπος ὠραίας κρεολῆς ἡ Δις Ζέγγελη ἡ ὁποία γιὰ πρώτην φορά ἐμφανίζεται φέτος εἰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Χριστουγέννων σὲ ἀρκετὰ σπήτια ἔγειναν Χριστουγεννιάτικα δένδρα. Μεταξὺ αὐτῶν τὸ πολυτελέστερον ἦτο παρὰ τῇ κ. καὶ τῇ κ. Κουμαντάρου.

Ἐνας τύπος ὠραίας Πειραιώτισσας ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ ὑπὸ τὸν τίτλον Μενικέλλη, ἐπκνέκαμψεν τελευταίως ἀπὸ τὴν Βιέννην, καὶ εἶναι ντυμένη

ἐκτάκτως κομψὰ μὲ ταγιερὸν ἰδιόρρυθμῶ καὶ κοστοῦμια σκωτσέζικα τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ τῆς μόδας στὸ Παρίσιον φέτος.

Τὶ γίνεται κατ' αὐτὰς μὲ τὸν μπακαρὰ δὲν περιγράφεται πόσα ποσὰ καταναλίσκονται.

Κατ' αὐτὰς ἀνεχώρησαν διὰ Βιέννην ἡ κ. Α. Ρεδιάδη. Διὰ Κίαν ἡ κ. καὶ Δις Χέλμη. Διὰ Παρίσιους ἡ κ. Α. Κρουνα. Διὰ Λονδίνον ἡ κ. Καντατζόγλου.

Προχθὲς δεξιῶσις παρὰ τῇ κ. καὶ τῇ κ. Α. Ἐένου ὅπου ὁ χορὸς παρετάθη μέχρι τῶν πρωινῶν ὥρων. Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐχορεύθη ὁ νέος χωρὸς Σαλμπὰ ἀπὸ τὴν Δα Μεταξὰ μετὰ τοῦ κ. Πετροκοκλίνου.

Μία εὐμορφὴ σὰν παστὲλ ἦτο ἡ Δις Α. Καλδοκορέστη μὲ τουαλέττα ἀπὸ τοῦλια ροῦζ σὰν ἀσημένιου φουρῶ λαμὲ.

Σὲ κάθε κοσμικὴ συγκέντρωσι γίνεται συναγωνισμὸς ὡς ἰότητος καὶ κομφοτήτος μεταξὺ τῶν νεῶν Δεσποινίδων, μεταξὺ τῶν ὁποίων αἱ Δδες Γ. Νικολαΐδη, αἱ Δδες Αἴττα, ἡ Δις Μεταξὰ, ἡ Δις Η. Λάμπρου, ἡ Δις Σακορράφου κ.τ.λ.

Μεταξὺ αὐτῶν ἡ περισσότερον θαυμάσιον εἶνε μιὰ Δεσποινὶς ἐκ Πατρῶν, τελευταίως ἐγκατεστημένη στὰς Ἀθήνας, εἶναι ἡ Δις Κρεμύδα.

Πολλὰ λέγονται καὶ ψιθυρίζονται διὰ τὴν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ ἐπερίδα ποῦ δοθῇ εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον θὰ πειχθῇ μιὰ ἑλληνικὴ κομφοῖα καὶ ἓνα φαντασμαγορικὸν μιμόδραμα περιέργον καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον τῇ ὑποκρούσει μουσικῇ.

Θὰ λάβουν μέρος αἱ Δες Ζέγγελη, Σακορράφου, Ρεδιάδη, Ησάλα, Τριανταφύλλου κ.τ.λ.

— Κατ' αὐτὰς θ' ἀναγγελθεῖν

οἱ γάμοι τῆς ὠραιότερας Δεσποινίδος τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἐέρετε τί ἐξήγησε ὡς ἀμυδρὴν τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τῆς ἡπταέτης συνθέτης Ρένα Κυριακοῦ; μιὰ πελωρία κούκλα γιὰ τὴν ὁποία ἐτόνησε ἡδὴ ἓνα θαυμάσιον καὶ μελωδικώτατον ναυούρισμα.

— Νέαι αἰθουσαι χοροῦ καὶ τσαγιοῦ ἀνέγουν τὰς πόλεις ὅπου οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν ἀντίτιμον βαρυστήμαντον, ἦτοι 100 δρ. Αἱ αἰθουσαι εἶνε μὲ μυθώδη πολυτέλειαν καὶ γοῦστο διεσκευασμέναι.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν χορευτικὴ ἐπερίδα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Α. Ρεδιάδη.

Διὰ τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ χοροῦ ἐγκαινιάσθησαν φέτος οἱ ἰδιωτικοὶ χοροὶ, διότι ἦτο ὁ πρῶτος.

Ζωηρότης μεγίστη, τὰς μὲν πάντ' τελεία, σοῦπε θαυμάσιον, τουαλέτες πολυχρῶμες γυαλιστερές, αἰθέριες. Ἐκτάκτως γοητευτικὴ ἡ Δις Σακορράφου.

Ὁραιότερα ὅλων ἦτο ἡ κ. Δώρα Δροῦλια μὲ τουαλέττα παριζιάνικη καὶ κτένισμα «Κλεοπάτρας», ἡ κ. Λίνα Ρεδιάδη τουαλέττα κομφοτάτη ροῦζ λαμὲ. Ἡ Δις Βεργοπούλου πράσινη.

Δύο ὠραῖες κυρίως ἡ κ. Η. Καραπάνου, ἡ κ. Χατζηλαζάρου, ἡ πρώτη μὲ ὀλόχρυσον τουαλέττα καὶ ἡ ἄλλη κατάλευκη.

Ἡ Δις Διπλαράκου αἰθερία ἐμφανιστὴς ἡ Δις Σ. Καμπάνη, μὲ λευκὴν τουαλέττα, ἡ κ. Αφεντούλη κίτρινη, Μεταξὺ ἄλλων αἱ κ. Τρικύπη κ. Μακκά, κ. ΜυλωνάΔις Ηλιάσκου, κ. Τσάττου κ.τ.λ.

ΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΣΕΡΡΑΙ

Φέτος ἡ πόλις μας περνᾷ γιορτὰς πολὺ λυπημένες ἀπ' τὴν ἐξῆς αἰτία· Τὰ καπνὰ γιὰ τὴν ὥρα δὲν ἔχουν ζήτηση κι' ἀγοραστὰ δὲν φαίνονται. Ὁλος δὲ ὁ ἐδῶ κόσμος νι' αὐτὸ δυστυχεῖ, γιὰτὶ ὁ γεωργικὸς, ἀγροτικὸς κι' ἐργατικὸς ἀπ' αὐτὰ περιμένει κι' ὁ ἐμπορικὸς ἐπίσης.

Κοντὰ δὲ στὰ δικὰ μας βάρτανα ἔχουμε καὶ τὸν δύστηχο προσφυγόκοσμο ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ γραφῇ ἢ κατάντια του. Φαντάσθητε πῶς ἔχουμε ἀκμή ἀστέγους ποὺ μένουν στὶς αὐλὲς μερικῶν σπιτιῶν κι' ἐκκλησιῶν.

Τὸ χιόνι μόλις αὐτὲς τὲς μέρες σηκώθηκε κι' εἶδαμε λιγάκι τὸν οὐρανὸ νὰ γελάσῃ. Εὐτυχῶς ἐδῶ δὲν εἶχαμε θύματα ἀπὸ ψύξη σὰν τὴ Θεσσαλονίκη κι' ἄλλα μέρη. Μόλις ἔπεσε τὸ πρῶτο χιόνι ἡ Δημαρχία εἰδοποίησε τοὺς προσφυγικοὺς Συλλόγους πῶς ἔχει κάρθουνα, ποὺ πούλα πρὸς δύο δραχμὲς τὴν ἀκτ. καὶ λα πρὸς ὅσον ἀνὰ τὴν ὁ προσφυγόκοσμος. Ὅσοι βέβαια ἀπ' τοὺς πρόσφυγας μπορούσαν ἀγόρασαν, ὅσοι ὅμως ὄχι... ἄς μὴν τὸ ποῦμε.

Υπάρχει Σύλλογος δεσποινίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «Αγάπα τὸν πλησίον σου» ποὺ κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων ἔκαμε τὴν ἐορτὴν τοῦ Χριστουγεννιάτικου Δένδρου, τῆς ὁποίας τὸ πρεῶν θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ προσφύγων.

B.I.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Ἡ ἐκδραστὴσα νάρκη εἰς τὴν ἀμύδῃ παραλίαν τῆς «Τρυπητῆς» ἀνετινάχθη ὑπὸ εἰδικῶν τεχνιτῶν ἀποσταλέντος ὑπὸ τ. ὁ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προκαλέσασα ἐκ τοῦ κρότου ἀρκετὰς ζημίας ὑελοπινάκων, πρὸ πάντων τοῦ Μουσείου μας καὶ τῆς... λιποθυμίας μεταξὺ τῶν εὐαισθητῶν καρδιῶν τοῦ ὄραίου φύλου.

Επροξένησε δὲ καὶ ζημίας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ ἐργοστάσιον εἰσπνευματοποιίας Ξενάκη καὶ Λιχνᾶ.

Καθ' ἑκάστην ἀνχμύεται ἀτμόπλοιοι πρὸς παραλαβὴν τῆς 2ης ἀποστολῆς τῶν ἀνταλλακτικῶν Μουσουλμάνων· ἡ 1η ἀποτελουμένη ἐκ 5 χιλ. ἀνεχώρησε πρὸς μὴνός ἡδὴ ἐτοιμαζονται ἄλλοι 3 χιλ. πρὸς ἀναχώρησιν μετὰ τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιο ποὺ θέλει ἀφίχθῃ πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν.

K. A. M.

ΧΑΛΚΙΣ

Υπεγράφη συμφωνητικὸν μεταξὺ τοῦ Δήμου, τῶν ἀφίχθέντων ἐπὶ τούτῃ διευθυντῶν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ἀντωνείου διὰ τὴν παρὰ πᾶσι τοῖς ἡμιτελοῦς Δημοτικῶν Θεάτρων καὶ τοῦ κληροδοτήματος τῆς Ἀντωνείου Διὰ τὴν παρὰ πᾶσι τοῖς ἡμιτελοῦς Δημοτικῶν Θεάτρων καὶ τοῦ κληροδοτήματος τῆς Ἀντωνείου Χαλκίδος.

Υπολογίζεται ὅτι θὰ δαπανηθῶν περὶ τὰς 200000 δραχμῶν. Διαδίδε-

ται δὲ ὅτι θὰ προσφέρῃ καὶ ὁ συμπαθὴς μουσουργὸς κ. Μ. Καλεμοῖρης 60 χιλ. δραχμῶν.

Ὁ πολιτευτὴς κ. Σ. Αἰερίωφ ἀπέστειλε 2 χιλ. δραχμῶν διὰ νὰ διατεθῶν ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα προσφύγων.

Ετελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Παπαδοπούλου μετὰ τῆς δ)δος Μαρί-καθ Αφεντάκη.

Γ. Γ. Φ-ς

ΠΥΡΓΟΣ

Αἰσίως ἤρχισε τὰς διαλέξεις τοῦ «Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων». Τὴν πρώτην ἔκαμεν ὁ κ. Στυλιανόπουλος, Γυμνασιάρχης τοῦ Α' Γυμνασίου, ὁμιλήσας περὶ «ἠθικῆς καὶ αἰσθητικῆς τοῦ ὄραίου ἐν τῇ φύτει καὶ τῇ τέχνῃ». Τὴν δὲ δευτέραν ὁ κ. Δαν. κας, ὑποδιευθυντῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, περὶ «Γυμνασίου διὰ μέσου τῶν αἰώνων».

Τὸ ἀπόγευμα τῶν Χριστουγέννων τὸ Λύκειον ἔδωκε Χριστουγεννιάτικη ἐορτὴ τοῦ «Κυριακοῦ Σχολείου». Ἐκόπησαν κολοῦρα μετὰ νομίσματα, διανεμήθησαν γλυκίσματα κλπ. Ὁμιλήσαν οἱ κ. κ. Γιαννικόπουλος, διημιδιδάσκαλος, καὶ Πετρόπουλος Γ. ἱερεὺς.

Τὸ Δένδρον τῶν Χριστουγέννων τῆς Φιλαρμονικῆς μας θὰ γείνη τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων. Δὲν θὰ εἶναι λαχειοφόρος, ἀλλὰ χειρουργικὴ ἐσπερίς.

Αφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σ. Μητροπολίτης μας μετὰ τοῦ διακόνου, ἀποπερατώσαντος τὰς σπουδὰς του.

Ἡ αἰωνία ἐταιρεία μας τὰ χάλασε καὶ πάλιν. Μὰς ἄφησε μερικὰς ἡμέρας εἰς τὸ σκότος, ματαιώνουσα μὲ ἐπιτηδεύματα καὶ ὑποσχέσεις τὰ συλλαλητήρια, εἰς τὰ ὅποια — τῇ

παρωτρύνει αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιερέως — ἦτο ἐτοιμὴ νὰ ἐκραγῇ ἢ ἀγανακτῇ τοῦ κοινῶς.

T. I. K.

ΓΥΘΕΙΟΝ

Ορθόδοξος· Χριστιανικὴ Ἐκκλησία Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων

Ὡς γνωστὸν ἔχει Ἰδρυθῇ πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐφημερίου Ἀγίας Αἰκατερίνης αἰδ. Μάρκου Τσακτάνη συνδέσμος κυριῶν καὶ δεσποινίδων ὑπὸ τὴν ὡς ἂν ἐπωνυμίαν. Παραρτήματα τοῦ συνδέσμου τούτου συμφώνως τῇ Καταστατικῇ αὐτοῦ δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ὁ σκοπὸς τοῦ συνδέσμου ἀπ' ἐὼς μὲν ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ὡς ἂν ἐπωνυμίας ἀπ' ἐτέρου δὲ ὡς εἶναι γνωστὸν εἶναι εὐεργετικώτατος. Βοηθεῖ πρὸ πάντων τοὺς ἀπόρους κλπ. τοιοῦτους. Ὁ σκοπὸς γνωστὸς περιττὸν ἀναγράφω ἐνταῦθα. Τὰ μέλη πληρῶνουν δικαίωμα ἐγγραφῆς δρ. 10 καὶ κατὰ δῆνα δρ. 5. Ἡδὲ κατὰ σύστασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις εὐρισκομένου Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Διονυσίου Δάφνου προσέβη εἰς τὴν ἰδρυσιν παραρτήματος τοῦ ἂν συνδέσμου ὁ ἐφημερίος τοῦ ἁγίου Γεωργίου αἰδ. Παν. Οἰκονομᾶκος Οἰκονόμος. Παλαιοὶ κυρίαι ὡς καὶ δεσποινίδες ἐνεγράφησαν μέλη φανεῖσαι πρόθυμοι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν ἱερὸν τοῦ συνδέσμου τούτου σκοπὸν εὐθὺς ὡς ἀνέπτυξε αὐτὰς αὐτὸν ὁ αἰδεσιμώτατος.

Εὐχόμεθα εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦτον ταχέειν εὐδωσιν τοῦ σκοποῦ του.

* *

Προήχθη εἰς μοίραρχον ὁ ἐνταῦθα ὑποδιοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς κ. Μάρκος Παπαδόπετρος ὑπομοίραρχος.

Ὁ γνωστὸς ἔγκριτος καθηγητὴς κ. Δημ. Κουνέλης ἡ ἀρτίως μεμορφωμένη Δις Ἀννα Ηλιάδου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ἀντήλλαξαν πρὸ ἡμερῶν δακτύλιον ἀρραβῶνος ὁ κ. Π. Νικολουτσάκος καὶ ἡ Δις Κούλα Γεωργιλᾶ.

Ἐπίσης ὁ κ. Γρηγ. Ἀρ. Καρακασώνης καὶ ἡ Δις Χρυσανγῆ Γ. Ρογκάκου ἡραδωνίσθησαν.

Ἐκτὸς ἐκείνων οἵτινες ἔδωσαν τὸν ὀβολὸν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα ἰδρυθείσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἔδωσαν:

Μέλη τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου. Ἀρ. Γεωργόπουλος δρ. 1000. Λυσ. Γιαννακόπουλος δρ. 150. Γ. Παναγιωτουνάκος δρ. 500. Κ. Μανέας 1000. Π. Χαρτοκόλης 200. Ηλ. Παπαδάκος 200. Χ. Σουλᾶκος 200. Βασ. Βαχουγιός 2.000. Α. Διαράκος 700. Κων. Καρακασώνης 500. Μιχ. Πετροπουλάκης 500. Στ. Πετροπουλάκης 500. Ιωάν. Ταδουλάρης 100. Γ. Γιαννόπουλος 500. Δ. Εξαρχάκης 300. Ἡτοι δρ. 7.650. Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν δρ. 34.400 ἦτοι τὸ ὅλον δρ. 42.400.

Ἰδιῶται: Κων. Γ. Κουζήγιαννης 100. Αθ. Καράμπελας 100. Σταύρος Τσουμιλέας 100. Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν δρ. 1.375 ἦτοι τὸ ὅλον δρ. 43.725.

Νομίζομεν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Ἐμ-

πορικοῦ Συλλόγου θὰ πραγματοποιηθῇ.

ΠΑΤΡΑΙ

ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀστυνομίας τῶν Πόλεων ἀνεκαλύφθη σπείρα λωποδυτῶν, οἵτινες ἔκαμνον πλαστὰ τσέκ καὶ τὰ ἐξηργύρωνον κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Πρὸ ἡμερῶν κάποιος ἐκ τῆς σπείρας ἐξηργύρωσε πλαστὸν τσέκ 200 λιβρῶν ἐκδεδεμένον ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὑποκαταστήματος τῆς Λαϊκῆς τραπεζῆς εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Λαϊκῆς. Τὸ τσέκ ἀπεστάλη εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ ὑποκατάστημα τῆς Λαϊκῆς ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκαλύφθη ὅτι τοιοῦτον τσέκ ποσῶς δὲν εἶχεν ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὑποκαταστήματος.

Τὸ Τμήμα ἀσφαλείας ἐτέθη εἰς κίνησιν καὶ ἐλπίζεται ἡ σύλληψις τῶν δράστῶν καθότι πιστεύεται ὅτι δὲν ἀνεχώρησαν ἐκ Πατρῶν.

Ἐνεκα τῶν συνεχῶν βροχῶν ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία εὐρίσκεται εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν. Μόνον δύο γραμμαὶ λειτοῦ γοῦσι καιροῦ εὐνοοῦντος— ἐννοεῖται καὶ ὑπαλλήλων ἐχόντων ὄρεξι.

Ἀφίχθη ὁ Σ. Μητροπολίτης Πατρῶν Ἀντώνιος.

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Παρνασσὸς» ἀφίχθησαν ἑρεθροὶ τοῦ 1921 ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπολυθέντες.

Γ. Π.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΑΝΤΙ ΜΙΑΣ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗΣ

Μὴν ἀμελήτε, ν' ἀγοράζετε καθ' ἑβδομάδα τὸ τευχὸς τοῦ «Θησαυροῦ».

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα εἰς τὰ κίосκια καὶ τὰ ὑποπρακτορεῖα.

«Θησαυρὸς» εἶναι τὸ τελειότερον, τὸ τερπνότερον καὶ διδακτικώτερον ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικόν.

Ἐκδίδεται τακτικῶς κάθε Κυριακὴν εἰς 70 σελίδας μὲ ὅλην καὶ εἰκόνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πλείστας ἐγκυκλοπαιδικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, τὰς ἐπιστήμας, τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν κίνησιν καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐχει ἀνταποκριτὰς καὶ ἀλληλογραφίας τακτικῶς καθ' ἑβδομάδα ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην τὴν κοινωνικὴν καὶ κοινοτικὴν κίνησιν.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

Ο «Θησαυρὸς» ἔνεκα τῆς ἐπωφελοῦς καὶ τερπνῆς ὁλης τοῦ συνιστάται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Ο «Θησαυρὸς» παρακολουθεῖ τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν εἶναι τὸ ἀγκαπητὸν περιοδικὸν τοῦ στρατοῦ, χιλιάδες δὲ τευχῶν ἀποστέλλονται εἰς τὸ Μέτωπον καὶ τὰ Νοσοκομεῖα προσφερόμενα ὑπὸ διαφόρων γενναιοῦν πολιτῶν διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ στρατιώτου, εἴτε ἀφιερούμενα εἰς τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Στρατιώτου δι' ἧς ἀποστέλλονται εἴτε ἀπ' αὐτοῦ.

Ο «Θησαυρὸς» εἶναι τὸ ἀγκαπητότετον περιοδικὸν εἰς τὰς οἰκὸς γενεὰ πάσης τάξεως.

